

Tiskovina
Prehrambeni izdelki in pijače, Učebniki

tabor

številka 2, februar 2009, letnik LIV
revija Zveze tabornikov Slovenije

Intervju s Simono Topolinjak

Tema meseca - volilna skupščina

Tabor na obisku - Rod zelenega žirka

Novice

Risba: Petra Grmek

Projekt Virtualno vodstvo ZTS

Da bi razširili védenje o osebnostnih lastnostih, znanjih, spretnostih (komptencah) in pogledih (stališčih), ki so potrebni za opravljanje funkcije, ter opredelili pričakovanja organizacije in s tem povezane konkretne naloge za določene funkcije, smo aktivirali spletno stran Virtualno vodstvo ZTS. Na strani so objavljene predstave in pričakovanja, vezana na bodočega načelnika oziroma načelnico ZTS in ostale člane Izvršnega odbora ZTS.

Z vprašalnikom, ki ga lahko izpolnite na strani <http://taborniski.googlepages.com/vodstvo>, želimo pridobiti tudi vaše mnenje. S svojim mnenjem boste pomagali pri odločitvi o kandidaturi in izbiri najboljših kandidatov. V primeru dobrega odziva obstaja ambicija projekt nadaljevati do volitev v Evropski parlament in prispevati k razvoju kompetenc mladih za njihovo boljšo zaposljivost.

Zainteresirane posameznike vabimo, da sodelujejo v projektni skupini. Prijave na pugy@rutka.net.

Komisija za program za mlade v ZTS

Marčevska številka Tabora

Tretja številka Tabora izide 13. marca. Prispevke zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 22. februar.

Uredništvo

Vsebinske okrogle mize izvršnega odbora ZTS Pred skupščino bo IO ZTS organiziral okrogle mize po posameznih področjih

Izvršni odbor Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije, bo v mesecu pred volilno skupščino ZTS organiziral okrogle mize po posameznih področjih dela v IO.

Člani IO ZTS se zavedajo, da je časa za poglobljeno vsebinsko razpravo na skupščinah premalo za kakovostno odločanje rodov. Ugotavljajo tudi, da se dosedanje rešitve niso izkazale kot uspešne.

Letošnja skupščina je tudi volilna in glede na napovedi se bo zamenjala večina članov IO ZTS. Tako bi te okrogle mize služile tudi predstavitvam novih kandidatov in njihovih programov ter pogovorom z njimi in omogočile dopolnjevanje predlaganih programov z željami in hotenji rodov.

Na okrogle mize ste vabljeni vsi, ki vas določena vsebina oziroma področje dela zanima.

Okrogle mize se bodo odvijale po naslednjem razporedu: o delu organizacije, odnosih z javnostmi in finančno-materialnih zadevah: v četrtek, 26. 2. 2009,

o vzgoji in izobraževanju odraslih ter mednarodni dejavnosti: v torek, 3. 3. 2009, in

o programu za mlade: v četrtek, 5. 3. 2009.

Več informacij bo sproti objavljenih na Rutki in v ZTS. info.

Volilna skupščina je pred vrati

Od tokratnih volitev si - kot kaže situacija ob zaključku redakcije - ne moremo obetati preveč. Kje so časi, ko je bilo kandidatov za funkcije dovolj? Ne le to, za posamezne funkcije se je potegovalo več kandidatov. Med njimi smo lahko izbirali po programih, v katerih smo prebirali, kaj bodo, ko bodo izvoljeni, vse postorili. In danes? Do prvega roka za prijavo ni prispela nobena kandidatura, zato je bilo treba rok podaljšati. Bomo prisiljeni preložiti (volilno) skupščino ali bomo nazadnje le nekje po silnem prepričevanju uspeli nakracati dovolj kandidatov? Vseeno bo občutek precej grenak. Da bi po vzoru politike premgli vlado (izvršni odbor) v senci, bi bila fantastika. Več o aktualni problematiki preberite v tokratni Temi meseca, kakor tudi v prihodnjih številkah Tabora.

Aleš Cipot, urednik

- 14 Faca
- 17 Intervju s Simono Topolinjak
- 20 Tabor na obisku
- 22 Kosobrinovi pripravki
- 28 Srečanje ZTS
- 29 Tema meseca
- 33 Kolumni
- 37 Koledar

Lovec je postal plen. Novinarka Tabora Tadeja na Glasu Jelovice 2009. Foto: SiNi

ZGIBANKA

Vod Žužki se pripravlja na rodovo pustno zabavo. Prepogni list po oznakah, tako kot kaže skica, in ugotovi, v kaj se bodo našemili letos!

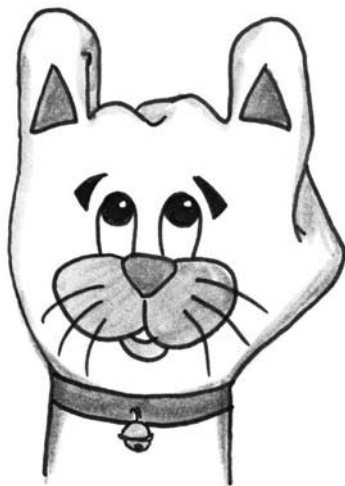
LUTKOVNA PREDSTAVA malo drugače

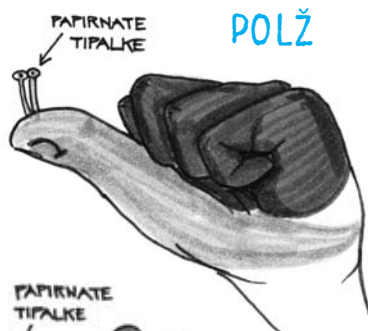
Petra Grmek

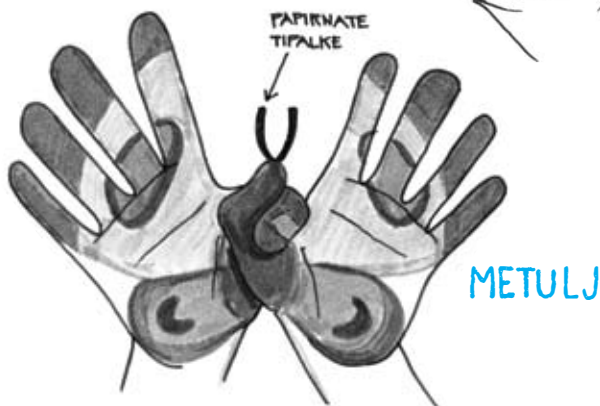
MAČEK

V času, ko pust še preganja zimo, smo raje na toplem. Da pa nam ne bo dolgčas, lahko pripravimo pravo lutkovno predstavo. Za spremembo namesto izdelanih lutk uporabimo kar svoje dlani, ki jih pobarvamo z barvami za poslikavo obraza.

ZAJČEK

Če bi radi svojo »lutko« oblekli, si okoli prstov zavežemo papirnato servieto, robec ali kos blaga. Iz papirja pa lahko izdelamo še druge dodatke, ki bodo našo »lutko« naredili še zanimivejšo.

Da se ne bomo zabavali le sami, na svojo predstavo povabimo še prijatelje in starše. Seveda izdelamo plakat - tako kot v pravem gledališču.

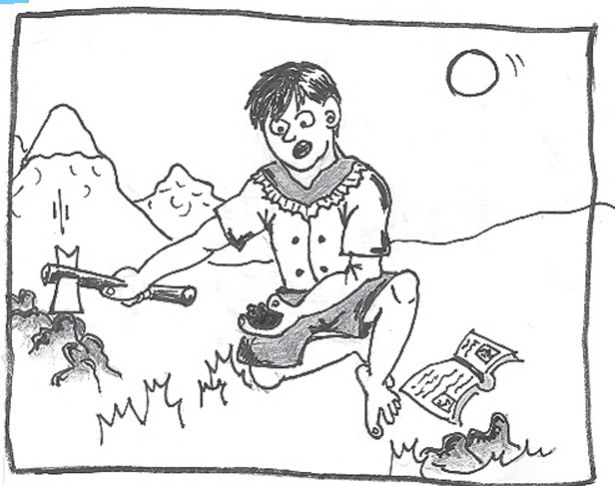
DARWINOVO LETO

Simona Strgulc Krajšek

Vesna Boštjančič

Pred 200 leti se je v angleškem mestu Shrewsbury rodil Charles Darwin. Že kot malega fanta ga je zanimala narava, zbiral je kamnine, opazoval je rastline in živali, predvsem hrošče in ptiče.

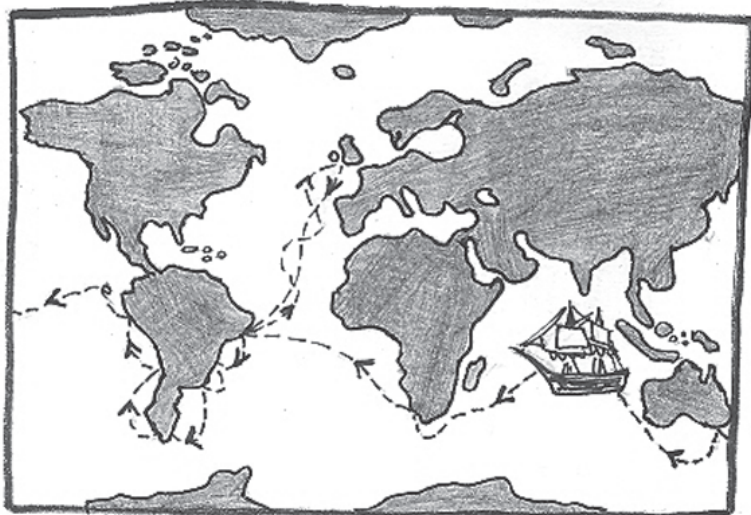

1809

1831–1836

Ko je bil Darwin star 22 let se je kot naravoslovec pridružil posadki, ki je z ladjo Beagle za pet let odpulila na pot okoli sveta. V tem času so bila potovanja

po svetu težko dostopna in to priložnost so dobili le redki. Na potovanju je vneto zbiral kamnine, rastline in živali in si vsa opažanja zapisoval v dnevnik.

Najbolj ga je očaralo živalstvo Galapaškega otočja, kjer je proučeval želve velikanke in ptiče ščinkavce. Ugotovil je, da na vsakem otoku živijo drugačni ščinkavci. Razlikujejo se po obliki kljuna, kar je povezal s hrano, ki jo nabirajo. Domneval je, da so se vsi tedaj živeči ščinkavci razvili iz skupnega prednika.

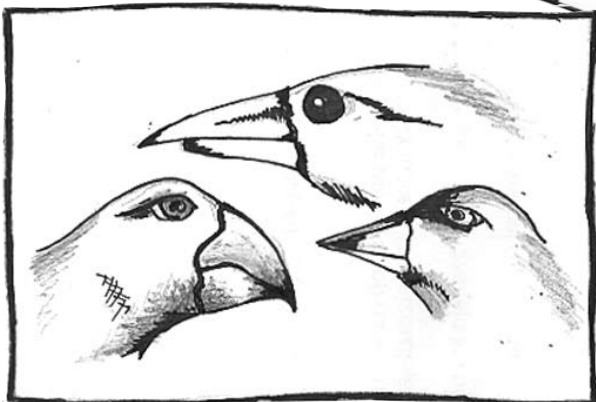
Darwin je po prihodu s potovanja raziskoval nabrane živali in rastline ter napisal mnogo knjig. Najbolj znana je knjiga, v kateri je razložil, da se vse vrste organizmov skozi generacije spreminjajo in razvijajo. Temu procesu pravimo evolucija.

1836-1882

V času, ko je živel Darwin, je veljalo splošno prepričanje, da so bila vsa živa bitja ustvarjena v taki obliki, kot jih vidimo, in da so nespremenljiva. Darwin je s svojimi odkritji dokazal, da to ne drži. V naravi se vrste spreminjajo, izumirajo in nastajajo nove. Vse te procese proučuje in razlaga evolucija. Za evolucijo obstaja nešteto dokazov in vsak dan znanstevniki dodajajo nove. Evolucijska misel je danes v znanstvenih krogih splošno sprejeta in je temelj biološkega razmišljanja.

Letos praznujemo dvestoletnico Darwinovega rojstva, zato je leto 2009 Darwinovo leto. Biologi z vsega sveta to leto prirejajo številne dogodke, ki so posvečeni Darwinu in njegovemu delu. Več o dogodkih v Sloveniji in po svetu lahko prebereš na spletni strani: <http://dbs.biologija.org/darwin/>.

2009

Žulji

Kaj je to?

Žulj je mehurček v koži, ki je napolnjen s tekočino. Nastane zaradi sile trenja med kožo in podlago. Pojavi se na mestih, kjer je koža debelejša - predvsem na dlaneh in podplatih.

Dejavniki, ki pospešujejo nastanek žulja so: nepravilna velikost čevljev, neuporaba zaščitnih rokavic, vročina, potenje in zmeščanje kože.

Kaj storimo, ko dobimo žulj?

Žulj se navadno pozdravi v 3 do 7 dneh. Kljub temu ta poškodba ni zanemarljiva, saj lahko predstavlja vstopno mesto za mikroorganizme.

Žulja zato ne prediramo, ampak ga le pokrijemo s sterilno gazo. Lahko vzamemo tudi več plasti gaze, na sredini izrežemo luknjo, jo namestimo na žulj in pritrdimo z obližem. S tem zaščitimo žulj pred drgnjenjem in pred predrtjem.

Večje žulje, ki nas motijo, lahko tudi predremo, vendar moramo paziti na sterilnost. Iglo razkužimo z alkoholom ali nad plamenom. Pri zadnji metodi počakamo, da se igla ohladi. Žulj ob robu večkrat prebodemo in ga nato sterilno pokrijemo. Pomembno je, da kožnega pokrova ne odstranjujemo.

Če je kožni pokrov že poškodovan oziroma odstranjen, žulj obravnavamo kot odprto rano in ga sterilno pokrijemo.

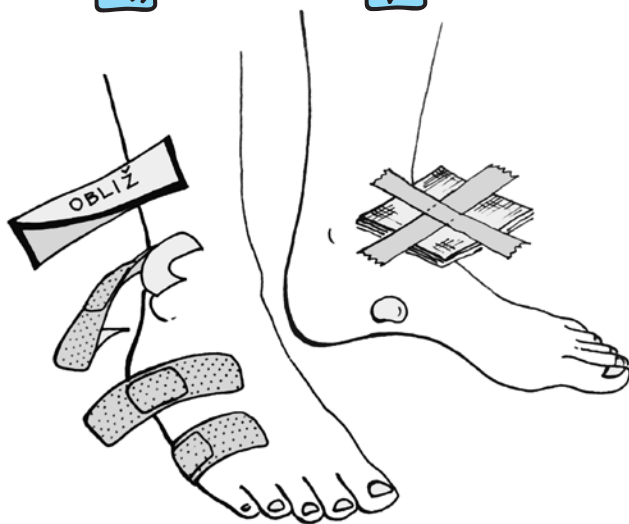
Obkroži tiste stvari, ki nas pred žulji obvarujejo, in prečrtaj tiste, ki lahko škodujejo.

Nina Cerkvenik

Aleša Mrak

Kakšni so možni zapleti?

Najnevarnejša stvar je okužba. Lahko pride do okužbe kože, okužbe podkožja ali celo sepse (le ta nastopi, ko bakterije prodrejo v kri).

Kadar žulj postane rdeč, boleč, topel, otekel in poln gnoja, ali se v nekaj dneh ne pozdravi, je treba poiskati zdravniško pomoč.

Kaj lahko storimo, da ne dobimo žuljev?

Najpomembnejša preventiva je primerna obutev - čevljev nas ne sme tiščati, noga pa v njem tudi ne plesati. Trenje med čevljem in nogo lahko zmanjšamo tudi z debelimi nogavicami oziroma obujemo dvojne nogavice. Ker žulji hitreje nastanejo na vlažni koži, je pomembno, da nogavice vpijajo vlago.

Žuljem na rokah se izognemo z uporabo zaščitnih rokavic.

Viri in literatura:

<http://www.uihealthcare.com/topics/prepareemergencies/prep3199.html>

http://kidshealth.org/kid/ill_injure/aches/blisters.html

http://www.kazina.si/clanki/kako_plesati_s_plesnimi_nogami

<http://www.drprubut.com/sports/blisters.htm>

<http://emedicine.medscape.com/article/1087613-overview>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Blister>

http://www.healthinplainenglish.com/health/skin/friction_blister/

GG delavnica

Maska

Zima se bo počasi poslovila od nas. Da bo zares odšla, pa morajo poskrbeti pustne maske, ki jo bodo s svojim rajanjem in glasbo pregnale. Trgovine so polne najrazličnejših mask, pokrival in lasulj. Nam pa nobena ni preveč všeč. Letos bi radi sami naredili čisto posebno masko. Kako? Čisto preprosto.

Doma poiščite: star lesen obešalnik, kuhalnico, balon, star povoj, mekol lepilo, krep papir, barvni papir, škarje, svinčnik.

Priprava:

Najprej si skicirajte, kakšno masko bi radi naredili; na primer gusarja ali junaka iz vašega najljubšega filma.

Balon napihnite v velikosti vaše glave. Sedaj vzemite povoj in ga namočite v mekol

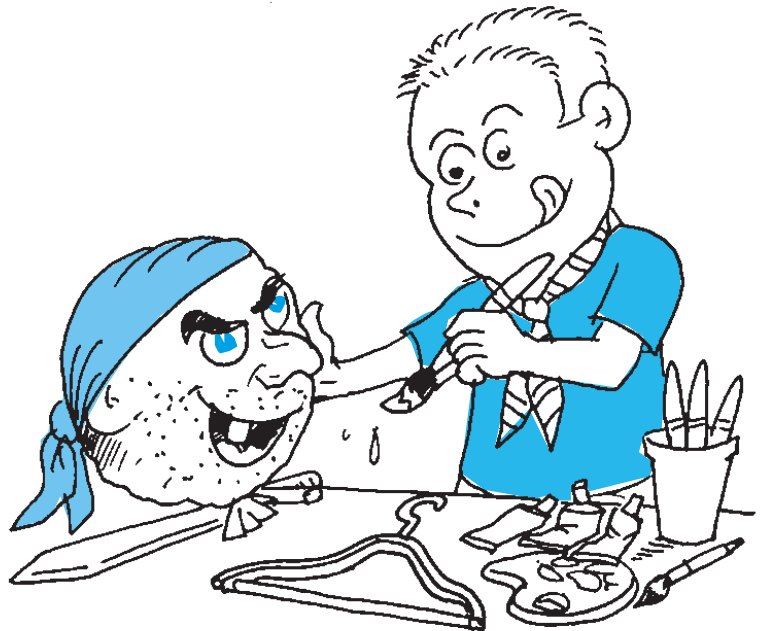
lepilo, ki ste mu dodali malo vode. Ta povoj nato počasi ovijete okrog balona - dovolj je že en nanos povoja.

Če želite poudariti oči, nos, usta ali katerikoli del obraza, to storite s povojem. Zmečkajte del belega papirja v obliko ust, ga pomočite v mekol lepilo in ga s povojem pritrdite na balon tako, da povoj s papirjem vred ovijete okrog balona - to je drugi nanos povoja. Enako storite z očmi.

Pustite balon čez noč, da se posuši.

Na posušen balon prilepite lase iz krep papirja. Iz koščka blaga ali papirja izrežite ruto, krpo za oko.

Na okrogli del kuhavnice zalpate lesen obešalnik. In sicer točno na sredino lesenega obešalnika, tako da je zgornji del

obešalnika obrnjen navzgor. Na zgornji del obešalnika zalpimo glavo.

Sebe oblečemo glede na masko, ki smo si jo izdelali, ali pa oblečemo kar našo kuhalnico in obešalnik. Gusarsko majico lahko poiščemo med svojimi starimi majicami, ki smo jih že prerasli, prav tako hlače. Na obešalnik damo najprej hlače, ki jih pritrdimo z vrvico. Čez oblečemo še majico.

Po želji izdelajte tudi gusarski meč. Potrebujete karton, iz katerega z olfa nožem izrežete meč. Meč oblepite z dvojnimi sloji povoja in pustite, da se posuši. Tako bo meč bolj trden. Na koncu meč po želji pobarvajte z akrilnimi barvami (lahko tudi s tempera barvami).

Pa obilo zabave pri izdelavi vaše maske.

GG Igra

Prenašanje sporočila

Igra temelji na izkušnjah partizanskih kurirjev, ki so v času druge svetovne vojne prenašali skrivna sporočila skozi sovražnikove vrste.

Vod razdelite na dva dela. Prva skupina (kurirji) poskuša prenesti sporočilo, druga pa zajeti kurirje in pri njih najti sporočilo. V drugo skupino lahko uvrstite člana ali dva manj kot v skupino kurirjev. Igro se je najbolje igrati v gozdu, kjer se lahko taborniki skrijejo za drevesa, grmovje, v jarke in podobno. Pred pričetkom igre se dogovorite za natančna pravila igre in določite ozemlje, kamor morajo kurirji prenesti sporočilo (cilj). Da ne bi prišlo do nepotrebne grobosti, se lahko dogovorite, da je kurir zajet že, če se ga član druge skupine samo dotakne. Ko je kurir zajet, mora pustiti, da ga član druge skupine preišče. Sporočilo je lahko skrito od pasu navzgor. Tisti bolj iznajdljivi bodo našli tudi vmesne prostore med šivi srajce, kamor bodo lahko skrili sporočilo. Drugi ga bodo skrili pod jezik, tretji na najbolj nepričakovano mesto, kar v žep jakne, četrti pa v obroček taborniške rutke. Da bi igro naredili še bolj zanimivo in jo povezali s taborniškimi znanji,

lahko sporočila tudi šifrirate. Torej ne bo dovolj le najti sporočilo, ampak ga tudi na dogovorjen način dešifrirati, za kar pa lahko uporabite različne načine šifriranja, ki ste jih spoznali na vodovih srečanjih.

Dogovorite se za velikost ozemlja, na katerem se boste igrali igro. Lahko se dogovorite, da kurirji

prenašajo samo eno sporočilo, kar pomeni, da je sporočilo skrito samo pri enem izmed kurirjev, lahko pa ima vsak kurir svoje sporočilo.

Igra je dovolj zanimiva in napeta, da ni treba določati, kdo je zmagovalec in kdo poraženec. Že pa želite, lahko določite kriterije za zmagovalno skupino tudi sami. Priporočamo, da je

z vsako skupino vodnik oziroma pomočnik vodnika. Igro se lahko igrate v vseh letnih časih, zaradi varnosti tabornikov pa je najboljšje, da se igre ne igrate ponoči.

AC

Jaka Bevk - Šeki

SNEŽNA SOVA (*Nyctea scandiaca*)

Snežna sova je prečudovita bela sova, ki kraljuje na Arktiki, kjer je zanana kot največja ptica. Samec in samica se razlikujeta predvsem po barvitosti (samica ima veliko več temnih vzorcev kot samec, ki je skorajda povsem bel), velikosti in teži (samica je od samca večja za 1/5, težja pa za kar 1/3). Zaslovela je s pomočjo Harryja Potterja, ki jo ima za domačo žival, poimenovano Hedwig.

Življenjski prostor

Živi na Arktiki, na vzhodu od Islandije do Skandinavije, do vzhodne Sibirije, Aljaske in Kanade ter Grenlandije, nad snežno mejo in na stalno zamrznjenih tleh tundre (območje permafrosta).

Dvorjenje

Zanimivo je, da pri snežnih sovah ni le samec tisti, ki brani svojo izbranko, pač pa tudi samica brani svoj revir in se bori z drugimi samicami za izbranega partnerja. Samec naznani svoj prihod v valilni revir tako, da se spusti v nizko sklonjeno držo in dvigne ter razpre svoj rep, caplja po malem hribu in lajajoče poje (wu, wu), tako da se ga sliši daleč naokoli.

Gnezdenje in razvoj mladičev

Snežna sova naredi gnezdo v mali kotanji na tleh, ponavadi na nizkem hribu ali na pobočju hriba. Kot ostale sove tudi snežna sova vali v razmakih, s čimer skuša zagotoviti preživetje vsaj močnejšim mladičem, ko primanjkuje hrane. Število izvaljenih jajc je odvisno od obilice hrane za samico - v dobrih časih lahko izvali tudi od 10-12 jajc, v slabih pa le 3 ali 4. Zgodi pa se, da se ne izleže nobeno jajce, če

so razmere preživetja preslabe. Mladički se izvalijo s tankim in mehkim puhom, vzletijo med 43. in 50. dnev, samostojni pa postanejo že po 60 dneh.

Prehrana

Za razliko od ostalih sov snežna sova išče svoj plen podnevi, najraje pa lovi v jutranjih urah ali v večernem mraku. Okolico opazuje z visoke točke, tako da lahko hitro opazi svoj plen, ki ga ubije z močnimi kremplji. Ker je pozimi na Arktiki nenehno noč - tema in mraz - ima sova izredno dobro izolirano, debelo perje. Snežna sova je na pomanjkanje hrane prilagojena tako, da lahko kar 40 dni zdrži brez nje, saj črpa energijo iz svoje dva centimetra debele podkožne maščobne zaloge - takrat se komajda premika.

Osnovni podatki

Dolžina telesa: 55-66 cm

Razpon kril: 145-165 cm

Življenjska doba: v naravi do 15 let, v ujetništvu do 28 let

Spolno dozori pri: dveh letih

Trajanje valjenja: 32-34 dni

Število mladičev: 3-12

svetlečih belih jajc

Hrana: lemingi, postružniki, belke, drugi ptiči

Ali veš, da ...

- ...je snežna sova v Skandinaviji zaščitena?
- ...lahko nekateri močnejši mladiči pojedjo svoje bratce ali sestrice, če jim primanjkuje hrane?
- ...se sliši samčevo petje ž'wu, wu" tudi 10 kilometrov daleč?
- ...ima samica daljše kremplje kot samec?
- ...ima snežna sova jantarno rumene oči?

Sive celice

Sudoku

			1	4		3		
		6						4
		8						
2		3	4	8				
							1	3
			7	2				6
					1	5	3	
					5	4		

Premetanka dežele daleč stran

Vstavi besede: Mikronezija, Polinezija, Avstralija, Melanezija, Tasmanija, Havaji, Karibi

M	U	R	K	L	E	G	H	J	K	L	E
I	T	P	O	L	I	N	E	Z	I	J	A
K	S	L	O	V	E	N	I	J	A	S	R
R	N	A	V	S	T	R	A	L	I	J	A
O	Z	E	L	A	N	D	I	J	A	O	C
N	T	A	S	M	A	N	I	J	A	E	U
E	P	R	E	T	O	R	I	A	S	R	H
Z	M	E	L	A	N	E	Z	I	J	A	A
I	B	O	S	N	A	I	N	H	E	R	V
J	O	H	R	I	D	M	A	K	E	D	A
A	E	V	R	O	P	A	V	R	V	K	J
C	J	A	D	K	A	R	I	B	I	Z	I

Mini kviz

Gremo po svetu

Glavno mesto Mongolije je ...

- Ulan Bator.
- Peking.
- Tokio.
- Moskva.

Pod katero državo spada Gibraltar?

- Španijo.
- Francijo.
- Veliko Britanijo.
- Portugalsko.

Katero je največje mesto Pakistana?

- Islamabad.
- Karači.
- Teheran.
- Bagdad.

Wellington je glavno mesto:

- Avstralije.
- Nove Zelandije.
- Mikronezije.
- Polinezije.

Nairobi je glavno mesto:

- Somalije.
- Etiopije.
- Eritreje.
- Kenije.

Sestri odgovarjata sotrpinom SOS

Pozdravljeni sotrpini! Upava, da vas v januarju ni preveč zeblo, naju namreč je in se močno nadejava toplejšega februarja ter seveda pomladi, ki pride za zimo. Še sreča!

V: Čau!

Res sta kul in super, da nam pomagata! Tokrat mi prosim odgovorita. Strah me je šole! Groza me je, ko pomislim na ponedeljek in na vse skupaj! Tako me je strah, da se niti učiti ne morem več! In sem v začaranem krogu! Pomagajta mi najti način, da me ne bo strah in da me bo mama jemala resno ter bo nehala govoriti, da moram biti uspešna pri geo, zgo, nar, slo ... in vse to v prihajajočem tednu! Jaz ne zdržim več! Hvala že vnaprej, prosim odgovorita in ne vrzita tega v koš!

miss sOncEk

V: Ojla!

Najprej naj pohvalim vajino rubriko, ki je res oh in sploh najboljša. Preprosto super je, da si sotrpini pomagamo med sabo! No, pa naj preidem k stvari, ki mi zadnje čase ne pusti spati. Hodim v deveti razred in naslednje šolsko leto me čaka srednja šola. Vem, to mi ne uide, nekam morem iti naprej. Toda kam? Vsi sošolci že približno vejo, kaj jih zanima in kaj bi radi počeli v svojem življenju. Jaz pa dvomim, da je to pri 14-ih letih sploh mogoče, ker meni se še sanja ne. Vedno znova, ko premišlujem, kam si želim, postanem še bolj zmedena in počasi me grabi panika. Informativni dnevi so že tako blizu!!! To pa je zelo pomembna odločitev, ki bo vplivala na mojo prihodnost! Svetujta mi, kaj naj naredim!

Lp L.

O: Živijo miss sOncEk!

Draga šolarica, vidiva, da si res pod stresom in rahlo v živčnem stanju, vendar pozor: VSE BO ŠE DOBRO! Kar pogumno, strah na stran in s polno paro naprej. V življenju bodo še pogosto take situacije, vendar je najboljša rešitev, da se človek preprosto sooči s svojimi strahovi. Res je, da so mogoče zahteve in pričakovanja tvoje mame malo visoke, v vsem pač res ne moreš briljirati, vsekakor pa se je vredno pri vsem, kar delaš, maksimalno potruditi in ne metati puške v koruzo, še preden se karkoli sploh začne. Zaupaj v svoje sposobnosti. Vsak petek si recimo zastavi načrt, kako in kaj se boš učila čez vikend, da boš v ponedeljek pomirjena in vesela. Za dosego tega se moraš načrta seveda držati. Nihče se ne more neke snovi, ki bi se jo navadno učil dva dni, potem naučiti v dveh urah in v paničnem stanju. Kot vsi, se moraš tudi ti sem in tja kdaj usesti za knjige in potrpeti. In rezultati gotovo ne bodo izostali. Veliko uspehov ti želiva - tako v šoli kot na vseh drugih področjih. Upava, da bo to prebrala tudi tvoja mama in se zamislila nad tem, pod kakšnimi pritiski se je znašla njena hčerka.

O: Pozdravljena L.!

Imaš kar prav, ko praviš, da se je pri teh letih težko odločiti, za kakršno koli konkretno poklicno smer. Prvi nasvet bi se glasil: poslušaj svoj notranji glas! Ugotovi, kam te vleče, če ne drugače, se to dobro vidi iz stanja tvojih ocen. Potem so pa še druge možnosti. Lahko bi obiskala šolsko psihologinjo, vendar če se ne motiva, pred odhodom iz osnovne šole opravljate neke teste, ki naj bi vam pomagali pri izbiri srednje šole. V Ljubljani, v bližini sedeža ZTS, na Smoletovi 12, se nahaja tudi Nacionalni center za informiranje in poklicno svetovanje, kjer ti bodo z veseljem pomagali z nasveti, testi in izkušnjami. Vedno pa se verjetno lahko obrneš na družino, sošolce, prijatelje in znance in jih povprašaš o tem, kje te oni vidijo. Konec koncev boš morala na to šolo hoditi ti, se učiti in potem praviloma opravljati ta izbrani poklic. Torej kar pogumno na informativce, odloči se tako, kot ti misliš, da je najbolje zate, in zaupaj vase ter v svojo odločitev.

Jaka Bevk - Šeki

Vsi nasvetov željni pišite na: Revija Tabor - SOS rubrika, Parmova 33, 1000 Ljubljana, ali na kuhla.kahla@gmail.com.

Vod Ognjene puščice

Ognjene puščice so vod izjemno simpatičnih fantov, na katere je vodstvo logaških tabornikov izjemno ponosno. V sebi nosijo zdrav športni duh, nekateri od njih za mišice in dobre rezultate tudi trdo trenirajo. Večina jih je tabornikov več kot polovico svojega življenja, gre pa tudi za prvo zrelo jabolko sistematičnega dela mlajše generacije v logaškem rodu Srnjak. Svojo prvo vodnico, ki jim je pred devetimi leti zavezala rdeče, lani pa (z malce solznimi očmi) modre rutke, so že zdavnaj prerasli. Od zelenorutniških let pa jim vzor predstavlja vodnik Primož, tabornik od glave do pet. Kot orientacist jih je zadnja leta pripravljaj - tako teoretično kot praktično - na taborniška orientacijska tekmovanja, na katerih so že znani kot Boysi in dosegajo dobre rezultate. So navihani, iskrivi, polni idej in energije, vedno radi pomagajo in so zgled mlajšim tabornikom. Nekateri od njih so že prevzeli vodniška mesta, vsakega od njih pa smo zdaj že veseli tudi v »štabcu«. Če nam naših postavnih fantov ne bodo speljala dekleta, verjamemo in si želimo, da bodo z nami vse do vijolične.

Taborniška imena: Trdi krtki, Hrabri mišek, Konjska noga, Dohtar, Poldi, McMulc, Šobnjak.

Naš moto ... Bodi to, kar si, ne pij alkohola.

Znani smo ... kot D'boysi.

Naša skrivnost ... V vodu smo si vedno želeli punco.

Največja lumparija, ki smo jo storili ... Veliko neumnosti na taborjenju.

Biti tabornik pomeni ... ne biti skavt.

Največji vzornik ... MacGyver.

Navijamo za ... Logatec.

Najljubša taborniška jed je ... golaž.

Naš vod je ... pameten.

Vodniški tečaj je ... zanimiv.

Zakon igralec in igralka ... Jolle Pitt.

Simpatija pri tabornikih ... Kanu.

Naš vodnik ... Krilati lev!

Naša prva vodnica ... je sedaj manjša od nas.

Ko si prestar ...

... da bi šel na zlet kot udeleženeec, ni še čisto nič zamujeno.

Pomembno je, da udeleženci nismo zadovoljni samo z dejstvom, da smo na jamboreeju z ostalimi udeleženci od drugod. Izkoristiti moramo vsako minuto dragocenega časa, ko smo skupaj, da sklepamo poznanstva. Iz poznanstev se rojevajo prijateljstva, ta pa nam razširijo svetovna obzorja in hkrati nalagajo odgovornost, da v svoje okolje prenesemo idejo o miru in duhovnih vrednotah. Organizacija jamboreeja in priprava programa pa je tudi izziv odraslim v organizaciji, da najdemo svojo aktivno vlogo pri učenju, razvoju in zabavi udeležencev. S tem izpolnjujemo tudi potrebo po svojem osebnem napredovanju.

Baden Powell, jamboree magazine 1929

Kot je rekel že Baden Powell, ustanovitelj skavtstva, predstavlja zlet priložnost tudi za odrasle, da kot prostovoljno osebje pomagajo mladim doživeti zlet kot edinstveno in čudovito izkušnjo. Tudi letošnji zlet ponuja odraslim možnost za osebnostno rast in zadovoljstvo izpolnitve.

Kljub temu, da je letošnji zlet ZTS programsko nekoliko drugačen od dosedanjih, ponuja zelo podobne možnosti udeležbe in sodelovanja odraslih pri pripravi in izvedbi zleta za udeležence. Okvirno so področja, kjer odrasli lahko sodelujejo kot prostovoljci, naslednja:

- vodstvo zleta, ki poleg ožjega vodstva zleta vključuje še vodje sklopov in vodje podtaborov;
- zletni PR in zletni mediji;
- zletna administracija in protokol;
- tehnično osebje in podpora (varnost, prva pomoč, trgovine in kantina, tehnična pomoč);
- organizatorji in izvajalci programskih delavnic na

zletu;

- organizatorji in izvajalci aktivnosti v okviru trodnevne hika udeležencev;
- organizatorji in izvajalci programiranih aktivnosti po Pomurju;
- organizatorji in izvajalci prostočasnih dejavnosti (tako imenovanih 'walk-in' aktivnosti);
- organizatorji in izvajalci ter animatorji večernih programov in prireditev.

Da bi prostovoljnemu osebju zlet ostal v dobrem spominu, razmišljamo organizatorji tudi o animaciji in programu za prostovoljno osebje, ki bi ga izvedli med zletom, o organizaciji zletnega vrta za otroke prostovoljnega osebja, o posebnih druženjih, aktivnostih in prostorih, namenjenih samo osebju, in še čem.

Časa za prijavo je še nekaj. Organizatorji ocenjujemo, da bomo potrebovali okrog 150 članov prostovoljnega osebja. Pri čemer pa velja, tako kot vedno, načelo - kdor prej pride, je prej na zletu!

Aleš Skalič

Mednarodna Prvo srečanje odprave ZTS na Roverway 2009

Poletje se počasi približuje in z njim že tretji Roverway, ki bo letos potekal na Islandiji. Tudi člani Zveze tabornikov Slovenije tam ne bomo manjkali, zato smo se drugi petek v januarju prvič srečali skoraj vsi, ki že nestrno pričakujemo svojo islandsko dogodivščino.

Po uvodni predstavitvi poteka Roverwaya smo prešli še na nekatere druge pomembne teme glede našega potovanja, čemur pa je sledil osrednji in najpomembnejši del srečanja. Udeleženci so se razdelili po vodih in se s pismi v rokah podali svojim prvim nalogam naproti. Najprej so se med seboj malce bolje spoznali (no, vsaj tisti, ki se prej še niso poznali), določili vodovo ime in izbrali poti, na katerih bi želeli preživeti prvi del Roverwaya, se pogovorili glede skupne opreme in se spopadli še z nekaterimi nalogami (vsi vemo svoje številke?).

Srečanje smo sklenili z dogovorom, da se marca spet srečamo, do takrat pa nas čaka še kar precej dela.

Uradna spletna stran odprave: roverway.rutka.net

Od rodov

Zimsko veselje tudi med taborniki

Babica Zima je naravo odela v svojo belo lesketajočo obleko. Izkazala se je v vsej svoji lepoti in nas zvalila v svoje naročje.

Murni in MČ-ji rodu Lilijski grič iz Pesja smo se odločili, da preizkusimo svoje sankaske znanje. Odpravili smo se na bližnji hrib, kjer smo se spuščali z lopatami in sanmi. Dobro smo razgibali vse naše mišice, še posebej pa smejalne, saj se je prenekateri spust končal s padcem. Na srečo so se vsi končali brez posledic. Bolj ko se je približeval trenutek odhoda, bolj se je stopnjevala naša razigranost. Vsega luštnega je enkrat konec in tako se je končalo tudi naše pravilčno popoldne.

Tina, RLG

Foto: Tina Bobek

Aleš Skalič

arhiv Simone Topolinjak

INTERVJU

Simona Topolinjak

»Verjamem, da bo na zletu super!«

Simono Topolinjak sta materinstvo in doktorski študij v Ljubljani za nekaj časa odmaknila od aktivnega taborništva. Kljub temu spremlja situacijo, svetuje Simonu, načelniku Zveze tabornikov Pomurja, in je tako vključena v aktivnosti organizacije. Ko bo Svit zrasel, pa bo tudi tabornikom namenjenega več časa.

Diplomirala je iz zgodovine in politologije, trenutno pa študira na doktorskem študiju politologije na Fakulteti za družbene vede (FDV). Tam je tudi zaposlena kot mlada raziskovalka v Centru za politološke raziskave.

Čare taborništva je spoznala, kot sama pravi, pozno. Se je pa kmalu izkazala kot vodnica, nato nekaj let kot načelnica Rodu vedrih Prlekov, po poteku mandata pa tudi kot pomočnica načelnika Zveze tabornikov Pomurja za MMC in kot pomočnica

načelnika za vzgojo kadrov. Sodelovala je pri pripravi novega statuta Zveze tabornikov Slovenije in je sedaj že drugič članica volilne komisije, zato je ta čas kar prava sogovornica.

S čim se ukvarjaš na FDV? Kaj je tvoja osnovna tema raziskovanja?

Ukvarjam se z vprašanjem izvajanja javnih politik, v doktorski disertaciji pa me predvsem zanimajo dejavniki, ki vplivajo na izvajanje politik EU na področju enakosti spolov. Kot asistentka tako sodelujem tudi pri predmetu Ženske in politika.

Kako si glede enakosti spolov zadovoljna s stanjem v ZTS?

Če pogledamo statistično, je na lokalni ravni veliko tabornic močno aktivnih in vodi rodove, sodeluje v rodovih upravah ter deluje na območni ravni. Drugače je na državni ravni, kjer je število res zelo nizko, vendar to ne pomeni, da ZTS ni odprta za »ženski« pogled oziroma da ne pusti žensk v najvišje organe. Mislim, da je tukaj drug problem - gre za problem samega časa, ki ga taka funkcija zahteva.

Ko ni kandidatov

Si tudi članica volilne komisije za letošnje volitve organov ZTS. Kaj lahko volilna komisija stori v situaciji, ko kandidatov ni?

Volilna komisija ne more storiti ničesar. Razen tega, kar je že storila. To je, da je na podlagi razpisa pozvala rodove in območja, da predlagajo kandidate. Pa seveda neformalno opozarjanje, da se bliža rok za oddajo kandidatur, mogoče kakšno lobiranje za kandidatke in kandidate za določene funkcije.

Veliko je takih, ki venomer opozarjajo na nepravilnosti in napake, ko pa so pozvani, da sami prevzamejo odgovornost, stisnejo rep med noge.

Kako ocenjuješ vzroke za to odsotnost kandidatur? Zakaj se uspešni in sposobni taborniki v večji meri ne odločajo za delovanje v organih ZTS?

Kot sem že omenila, se mi zdi največji problem pomanjkanje časa. V današnjem času imaš po koncu službe bolj malo prostega časa, in če imaš ob tem še družino, ga želiš preživeti z njo.

Po drugi strani pa se velikokrat sposobne tabornice in taborniki ne odločajo za tako funkcijo, ker ne želijo oziroma se bojijo sprejeti odgovornost. Veliko je takih, ki venomer opozarjajo na nepravilnosti in napake, ko pa so pozvani, da sami prevzamejo odgovornost, stisnejo rep med noge.

Prihajaš iz pomurskega območja, ki je eno najmanjših v ZTS. Koliko lahko tako malo območje pri tem pomaga, sodeluje?

V organih ZTS smo Pomurci stalno prisotni. Sicer je res, da naši člani in članice bolj sodelujejo v častnem razsodišču, vendar smo imeli v iztekajočem se mandatu tudi člana IO. In če pogledam tabornice in tabornike z našega območja, lahko rečem, da imamo kar nekaj sposobnih ljudi. A taka funkcija ti vzame zelo veliko časa - kljub avtocesti je Ljubljana še vedno oddaljena slabi dve uri - in po drugi strani naredi tudi veliko sivih las.

Kaj pa kadrovanje na območju - so tam težave iste? Kaj pa vzroki?

Glede kadrovanja na območju lahko rečem le to, da imamo veliko sposobnih ljudi, ki jim včasih le stežka predamo kakšno funkcijo. Glavni problem je predvsem odhod sposobnih tabornic in tabornikov na študij v Ljubljano ali Maribor, »delovanje« na daljavo pa je zelo težko.

Spoznavanje lepote taborništva

Če smo že v Pomurju - letos bo tam zlet. Se ga boš udeležila?

Še vprašaš? Seveda. Vsi trije bomo tam. Midva s Simonom delovno, Svit pa bo spoznaval lepote taborništva.

Kakšen bo letošnji zlet? So Pomurci sposobni pripraviti dober zlet?

Najboljši. Na zlet se pripravljamo že zelo dolgo. Ideja je rasla v naših glavah že vrsto let, čeprav smo o tem le redko spregovorili na glas. Organizacijski odbor dela na vso moč, tako da verjamem, da bo na zletu super. Poleg tega pa verjamem, da bodo udeležence in udeležence začarale tudi pomurske lepote. Se pravi: upam, da nas bo na zletu čim več. Več nas bo, lepše bo! ■

Tabor na obisku

Rod je začel z delovanjem leta 1956, ko se je našlo kakšnih 15 mladeničev in mladenk, ki so s pomočjo kranjskih Stražnih ognjev začeli z delom in veččinami. Čez eno leto so ustanovili Odred zelenega žirka, ki se je kasneje preimenoval v Rod zelenega Žirka in še danes - že 53. leto - deluje s polno paro.

Rodova prepoznavna maskota je Žirko, ki predstavlja vselega, zavednega žirovskega tabornika, ki je rad v gozdu. Žirovski znak vsebuje vse pomembnejše taborniške elemente: ogenj, ki simbolizira tabornika v naravi, seštevek kamnov in plamenov da število taborniških zakonov, pet kamnov pomeni pet taborniških družin, v ozadju se razprostirajo Žirovski hribi (Žirk), levo in desno pa sta bukov in hrastov list.

Promocija

Promocija je v rodu zelo dobro urejena, saj imajo zelo lično urejeno spletno stran - <http://rzz.rutka.net/>, na kateri objavljajo novice, rezultate s tekmovanj, fotografije z rodovih akcij in podobno. Za dobro obveščenost in bralno kulturo članov pa poskrbijo tudi z rodovo revijo Sledi, ki izhaja že od leta 1991 in izide enkrat letno. Njen novinarski kolektiv sestavljajo člani in vodniki. Sledi ponavadi postrežejo z zanimivi poročili z akcij, atraktivnimi fotografijami, stripi, nasveti in celo recepti. Dober glas o rodu in taborništvu širijo tudi tako, da sodelujejo z drugimi društvi v kraju (planinsko, konjeniško, klub študentov), prirejajo čistilne akcije in kuhajo čaj za pohodnike na tradicionalnem planinskem pohodu okrog Žirov.

Rod zelen

Rod zelenega Žirka je poseben pristi ljudje, člani, ki imajo posred predani taborniki. Skozi vse taborniških tekmovanj, hkrati pa članom ni dolgčas.

Akcije

Sicer pa se člani rodu pridno udeležujejo vseh večjih taborniških akcij po vsej Sloveniji. Največkrat jih je videti na različnih orientacijskih tekmovanjih, kot so ROT, NOT, ZNOT, državni mnogoboji. Vsake tri do štiri leta so tudi organizatorji Gorenjskega območnega mnogoboja. Na teh tekmovanjih pa tudi velikokrat posežejo po nagradah. Skozi vse leto organizirajo kar nekaj rodovih akcij: orientacijske pohode, ki se končajo z večeri ob ognju in spanju v bivakih, raznovrstne rodove izlete, ki so predvsem taborniško in športno obarvani (kopanje, plezanje, pohodi), rodov mnogoboj, čistilne akcije, kostanjeve piknike ter kitarsko bobnarske večere; najpomembnejše in najbolj množično obiskano je seveda poletno taborjenje, ki že nekaj let poteka ob reki Idrijci, zimo vanje v Zelšah pri Cerknici ali na Kovku nad Ajdovščino,

ega Žirka

rod, katerega člani so veseli, lebnobno gorenjsko karizmo in so za leto se pridno udeležujejo večjih a poskrbijo, da tudi njihovim

Neža Zajc

Arhiv RZZ

Vodova srečanja in posvetovanja

Rod pokriva eno osnovno šolo, OŠ Žiri. Sestanki potekajo za Soro in na bližnjih vzpetinah, ob deževnem vremenu pa v učilnicah OŠ Žiri, ki jih je vodstvo šole prijazno odstopilo. Sicer pa imajo v kletnih prostorih tudi svojo taborniško sobico, ki so jo člani pred kratkim prenovili in je bolj namenjena vodstvu za rodova posvetovanja, sestanke ter skladišče za opremo, ki jo potrebujejo na vodovih akcijah.

Načelnica Katja Pirnat

Kako se v vašem rodu posvečate starejšim GG-jem in kako jih uvajate v vodniške vode?

Na vseh taborniških akcijah najprej želimo pridobiti čim več GG-jev, nato uvajanje v vodnika poteka znotraj voda, pošiljamo jih tudi na PP akcije. Vse zainteresirane poleti pošljemo na vodniški tečaj.

Kako je s članstvom, se viša ali niža?

Število članov se iz leta v leto rahlo zvišuje. Trenutno imamo 110 aktivnih tabornikov in približno 15 dokaj aktivnih grč.

V čem se vaš rod razlikuje od drugih, v čem je bolj drugačen, poseben, zanimiv?

Morda se rod razlikuje od drugih po močni povezanosti med člani, (predvsem vodstvo), saj skupaj preživimo ogromno časa, poleg tega pa bi bila razlika z drugimi rodovi morda ta, da se trudimo, da ogromno časa preživimo v naravi, na bivakih, v gozdu - tako vodstvo kot otroci.

Vodstvo

Starešina: Robert Šubic - Žvižg

Načelnica: Katja Pirnat

Blagajničarka: Gordana Pagon

Tajnica: Maša Frlc

Gospodarja: Rok Mlaka - Črnc, Matic Dolenc - Medo

Propagandisti: Tomaž Poljanšek - Tomek,

Drejc Šorli - Drejko, Žiga Novak - Žiko

MČ vodniki: Maja Likar, Jerca Šink, Katja Pirnat,

Jurca Rok, Benjamin Mlakar - Bibi, Nejc

Vončina - Nejčk, Maja Mlakar, Cindy Kenda,

Romana Šubic

GG vodniki: Sara Radej, Maša Frlc, Maja

Podobnik - Ally, Rok Mlakar - Roki črnc,

Gregor Mlinar - Roli, Tina Semič

Članstvo

MČ: 55 (9 vodov)

GG: 30 (6 vodov)

PP: 22

GRČE: 15

Skupaj: 122

KOSOBRIŃVI PRIPRAVKI

Čemaž (*Allium ursinum* L.)

Družina: lilijevke

Domača imena: čremož, divji česen, gozdni česen, kačji lek, štrkavec

Tuja imena: luk srijemuž, broad-leaved garlic, medvedi luk, Barlauch, Ail des ours, Aglio orsino

Čemaž ali gozdni česen je trajno zelišče, visoko od 20 do 30 cm. V zemlji ima podolgovato čebulico s prosojnimi in tankimi, belimi luskolisti. Pomladi poženeta iz čebulice dva dolga, dolgopecljata, suličasta lista, med njima pa dolgo robato steblo s cvetom. Veliki snežno beli zvezdasti cvetovi se razcvetijo v mesecu aprilu in cvetijo do meseca maja. Tvorijo pakobul, ki ga obdaja pred razcvetom kožnat tulec. Rastlina močno diši po česnu in po njegovem vonju rastlino najboljše spoznamo. Raste po vlažnih listnatih gozdovih, po vlažnih jarkih in ob potokih. Marsikje ga sadijo na vrtovih v senco in uporabljajo kot česnov nadomestek. Liste nabiramo spomladi do cvetenja. V jeseni nabiramo samo čebulice.

Za uporabo nabiramo samo sveže liste in čebulice. Uspeva od nižin do približno 1500 metrov nadmorske višine. Pogosto prekriva velike površine.

Čas nabiranja:

Listi: marec, april, maj

Čebulice: avgust, september, oktober

Paziti moramo, da ga ne zamenjamo s strupeno šmarnico in pegastim kačnikom.

Učinkovine: hlapno olje, sluz, sladkor, C vitamin in razne soli.

Uporabnost: Iz listov in čebulic lahko naredimo prikuhe, juhe, spečemo z jajcem, naredimo solato, omake. Vzdravilne namene ga lahko uporabljamo proti zvišanemu krvnemu pritisku, poapnenju žil in jetrnim boleznim, uporablja se tudi kot čistilo za prebavila.

Čemaž v solati

Sveže liste čemaža narežemo, zabelimo z oljem, okisamo s kisom ali limono, dodamo sol po okusu in zmešamo. Solata ne sme predolgo stati.

Čemaževa omaka

Potrebujemo: 2 žlici olja, 2 žlici moke, 3 žlice drobno narezanih listov čemaža, juho, žlico kisle smetane, limonin sok in sol.

Moko in čemaževe liste rahlo prepražimo na olju, zalijemo z juho in pokuhamo. Nato precedimo, dodamo žlico kisle smetane ter okisamo z limoninim sokom. Omako ponudimo h kuhani govedini, divjačini in zrezkom.

Palaiinke s čemažem

2 jajci zmešamo z 2 žlicama mleka in 2 žlicama pšenične moke, dodamo 4 žlice drobno narezanih listov čemaža, ščepec majarona in sol po okusu. Palačinko pečemo na olju in jo namažemo s kisló smetano.

Pečen čemaž z jajcem

Štiri žlice drobno narezanih listov čemaža zmešamo z dvema žvrkljanima jajcema, posolimo po okusu in pečemo v ponvi, dokler se ne speče na eni strani, nato obrnemo in spečemo še na drugi strani.

Čemaževa solata z jabolki

Za eno osebo potrebujemo: 2 pesti listov čemaža, 1 jabolko, 1 žlico jabolčnega kisa, 2 žlici olivnega olja, sol, poper.

Liste čemaža očistimo in drobno narežemo, jabolko očistimo pešk in naribamo. Olje, kis in začimbe dobro zmešamo in zlijemo na čemaževe narezane liste, ki smo jim prej dodali naribano jabolko.

Čemaževa juha

Potrebujemo: 4 žlice narezanih listov čemaža, 1 mesnat paradižnik, 10 dag gob, 1 žlico margarine, 1/4 l instant juhe, 1 žlico peteršilja, nariban sir.

Paradižnik za hip potopimo v vrelo vodo, ga olupimo in drobno narežemo. Gobe očistimo in narežemo na tanke rezine. Na segreti margarini dušimo narezane liste čemaža, narezan paradižnik in gobe. Potem zalijemo z juho in pustimo, da počasi vre približno 10 minut. Čemaževi juhi dodamo peteršilj, bel kruh in nariban sir.

Primož Kolman

Komet Lulin

Kometi so pripadniki našega Osončja, ki se le občasno približajo Soncu. Večino časa se zadržujejo na samem robu Osončja, sem in tja pa katerega gravitacijska sila Sonca pritegne v svojo bližino. Komete večinoma sestavljata kozmični prah in led, ki v bližini Sonca prične izparevati. Tako se pojavi rep, in v kolikor je dovolj svetel, za opazovalce z Zemlje predstavlja spektakularen pojav na nebu. V zgodovini so jih pogosto povezovali z različnimi političnimi preobratni in vojnami. Domneva se, da so prav kometi na Zemljo "prinesli" življenje.

Komet C/2007 N3 Lulin, posnet 11. januarja letos. Foto: Gregg Ruppel, <http://www.universetoday.com/2009/01/14/comet-lulin-is-on-the-way/lulin/>

Poznamo povratne in nepovratne komete. Povratni kometi so tisti, ki so ujeti v eliptično tirnico okoli Sonca. Obhodne dobe so lahko različne: od nekaj let pa do nekaj sto let. Najbolj znan povratni komet je Halley, ki se v bližino Sonca vrne vsakih 76 let. Njegov zadnji »obisk« smo zabeležili leta 1986. Za razliko od povratnih je nepovratni komet tisti, ki ima parabolčno tirnico in le enkrat zaide v bližino Sonca ter se nikoli več ne vrne.

Komet C/2007 N3 Lulin so julija 2007 odkrili azijski astronomi v okviru projekta za iskanje manjših teles v Osončju, ki bi lahko bili nevarni za trčenje z Zemljo. Komet sicer ne bo trčil v Zemljo, je pa dobil ime po omenjenem projektu »Lulin«. Komet ima parabolčno tirnico, kar pomeni, da gre

za nepovratni komet. Zanimivo je to, da bo »zdrvel« okoli Sonca v obratni smeri, kot se gibljejo planeti. To pomeni, da bo navidezno zelo hiter, ko se bo gibal najbližje Zemlji. Glede na zvezdno ozadje naj bi se dnevno premaknil celo za 5 stopinj, kar je približno enako 10-kratni navidezni debelini polne Lune. Komet je bil 14. januarja najbližje Soncu, Zemlji pa se bo najbolj približal 24. februarja, ko naj bi bil viden celo s prostimi očmi. Veliko lažje ga bomo seveda našli z daljnogledom na jugovzhodnem delu jutranjega neba.

Komet sestavljata koma in rep. Koma predstavlja žarečo glavo kometa, ki obkroža jedro kometa. Komet zato deluje difuzno in ga je lahko razlikovati od zvezd tudi takrat, ko nima repa. Rep dobi komet šele, ko se približa Soncu. Rep je praviloma vedno obrnjen stran od Sonca, pa naj se komet giblje proti Soncu ali stran od njega. Kometov rep nastane kot posledica delovanja tako imenovanega »Sončnega vetra«, ki odnaša izpareli led in prah s kometa. Komet ima lahko tudi več repov. Vsak komet je po obliki in celo barvi edinstven. Praktično ni »enakih« kometov.

Komet C/2007 N3 Lulin se bo, ko bo najbližje Zemlji, gibal med zodiakalnimi ozvezdji v nasprotni smeri kot planeti. Komet bo mimo Zemlje letel zelo hitro in bo zato v idealnem položaju za opazovanje le nekaj dni (juter) okoli 24. februarja, ko ga bomo našli med zvezdami Device in Leva. Za opazovanje uporabite daljnogled! Luna ne bo motila opazovanj, saj bo 25. februarja mlaj! Foto: Chart2.gif, <http://www.aerith.net/comet/catalog/2007N3/2007N3.html>

Nedeljski izlet

Jure Ausec
- Bajš

Ujemimo zadnji sneg

Letošnja zima nam je naklonila precej snega, da smo lahko tudi v dolini uživali v snežnih radostih. Na svoj račun so prišli predvsem smučarji, čeprav to še zdaleč ni edini zimski šport. Obstaja namreč precej cenejših, a kljub temu zanimivih aktivnosti, ki se jih lahko lotimo tudi brez predhodnega znanja.

Eno največjih pastirskih naselij pozimi. Foto: www.velikaplanina.si/Mediji

Na februarški izlet sem se tokrat odpravil na Veliko planino nad Kamnikom, ki je iz Ljubljane oddaljena pol ure vožnje. In kaj ponuja Velika planina? No, pojdemo lepo po vrsti. Ker leži Velika planina na nekaj več kot 1600 metrih nadmorske višine, nam vzpon močno olajša nihalka, katere spodnja postaja se nahaja pri velikem parkirišču, kjer lahko pred vstopom v planinski raj pustimo svoj avto. Zgornja postaja pa je tik ob sedežnici, ki nas pripelje do najvišje točke smučišča. No, ne le smučišča, temveč tudi sankališča, ki ponuja adrenalinsko nočno sankanje ob soju reflektorjev in čelnih svetilk. Proga je precej dolga, zato se po njej spuščamo več kot sedem minut, če pa smo nagnjeni k prevračanju in zaletavanju v snežno ograjo, pa še nekoliko več. A brez skrbi, nazaj na vrh se peljemo s sedežnico, tako da si lahko vsaj malo odpočijemo. Proga je dobro zavarovana, pa tudi gneča ni prevelika, cena vožnje z nihalko pa vključuje tudi vozovnico za sedežnico. Sankanje lahko odpade zaradi ekstremnih vremenskih razmer, zato pred odhodom preverite stanje na sankališču.

Če pa bi planino raje spoznali podnevi, si lahko pri zgornji postaji nihalko izposodite krpelje in se odpravite na izlet do katere izmed znamenitosti (za skupine pripravljajo tudi nočno krpljanje). Pot načrtujte glede na svojo kondicijsko pripravljenost in ne pozabite, da nas hoja v snegu utruja nekoliko bolj kot hoja po utrjenem terenu. Zanimiv je na primer izlet od zgornje postaje nihalko do pastirskega naselja (če se boste peljali tudi s sedežnico, boste za pot do naselja potrebovali le okoli 15 minut). Če ne boste še dovolj utrujeni, pa nadaljujte do Male planine, za kar boste (od pastirskih koč do planine) porabili še dodatne pol ure v vsako smer.

Pravi pohodniki pa se lahko na Veliko planino odpravijo peš kar iz doline Kamniške Bistrice, od koder vodi pot prav do vrha. Bolj kot v snegu je pot prijetna v poletnih mesecih, saj vzpon traja slabe tri ure, kar nas v snegu lahko že pošteno utruja. Sicer imamo pa vedno na voljo izhod v sili - v eno stran uporabimo nihalko.

Velika planina je torej ena od slovenskih znamenitosti, ki jih moramo obiskati - bodisi pozimi s sankami ali krpeljami bodisi poleti, ko nam ponuja dolge sprehode čez pašnike. ■

S proge v rito v sneg. Foto: Jure Ausec - Bajš

Ognjišča in peči

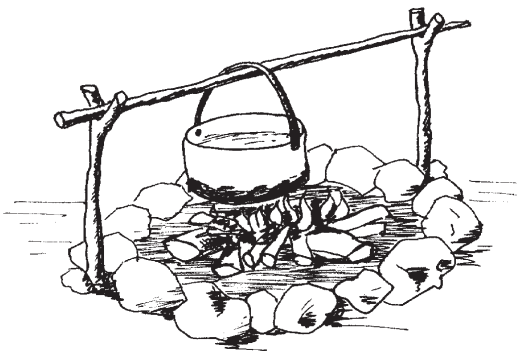
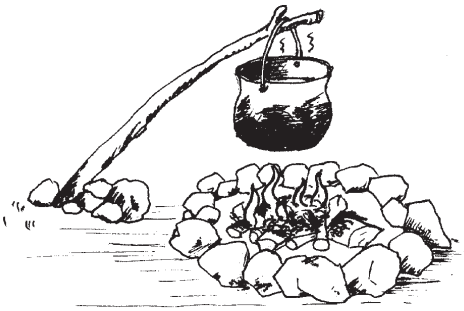
Matevž Brataševac

Taborniški priročnik -
Vozli in pionirski objekti

Ognjišča

Ognjišče mora biti postavljeno najmanj 10 metrov od krošenj dreves in najmanj 50 metrov od roba gozda. Za ognjišče uporabljamo negorljiv material (kamenje), na mestu ognjišča odstranimo rušo in jo shranimo na čim bolj temno in vlažno mesto (podrast v gozdu, bližina potoka). Dobro je, da naredimo prostor za dotok zraka, da izboljšamo gorljivost.

Če ognjišče uporabljamo za pripravo hrane, ga "oplemenitimo" z raznimi dodatki. Najbolj enostavno je, če nad ognjiščem naredimo ogrodje iz dveh rogovil in ene sveže

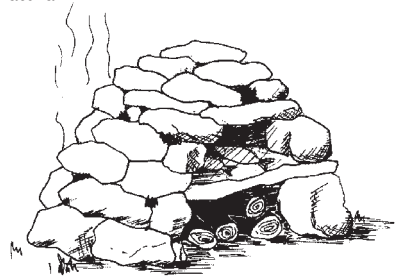

prečne veje, druga možnost je, da svežo rogovilo poševno zapičimo v zemljo in jo utrdimo, za bolj skoncentriran ogenj pa poiščemo dva enaka kamna (ne smeta biti apnenčasta) in ju vzporedno položimo na sredino ognjišča v takem razmiku, da se dno kuhalne posode čim manj stika z kamnoma. Paziti moramo, da sta kamna položena vzporedno z gibanjem zraka, da bo le-ta lahko dotekal med kamna.

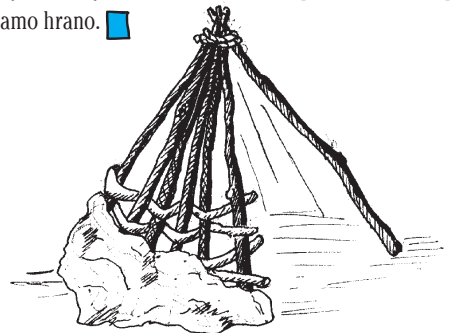
Peči

Peči in ognjišča se razlikujejo po tem, da so peči zaprte in ognjišča odprta. V pečeh lahko hrano pripravljamo na več načinov kot na ognjišču.

Če smo na kamnitem področju (ob rekah, v gorah), naredimo peč iz kamnja, saj je gradnja najhitrejša. Peč zložimo iz kamnja, luknje, ki nastanejo, zadelamo z ilovico ali zemljo. Na dnu je kurišče, nad kuriščem naredimo ploščo za pečenje. Najbolje je, da je plošča iz enega kosa, biti mora dovolj velika in ne preveč debela. Če je plošča iz več kosov, naj se kosi čim bolj stikajo. Preden v peči končamo strop, v njej zakurimo - tam, kjer dim najbolj uhaja, naredimo dimnik. Ko dokončamo strop, poiščemo kamen za zapiranje peči, saj bo tako v peči veliko višja temperatura.

Na območju, kjer je prisotna glina, se odločimo za peč iz gline. Najprej naredimo leseno konstrukcijo iz lesa, nato pa iz gline naredimo podolgovate okrogle trakove v obliki kače. Trakove prepletamo med leseno konstrukcijo, nato jih čim bolj strnemo skupaj in jih zamažemo, tako da ni lukenj. Za tem v peči zakurimo. V peči moramo kuriti počasi, da lahko sproti popravljamo morebitne napake v gradnji. V peči bomo morali, preden se bo posušila, kuriti nekaj ur. Glineno peč uporabljamo kot krušno peč: najprej močno zakurimo, da dobimo veliko žerjavice, ki jo razmaknemo ob rob peči, na sredini pa pripravljamo hrano. ■

Moj predmet

Cilji duhovnega razvoja:

- spodbuditi mlade k raziskovanju drugih kultur, bolje spoznati člane v skupini in se predstaviti v nečem, kar je posamezniku pomembno;
- razvijati sposobnost poslušanja.

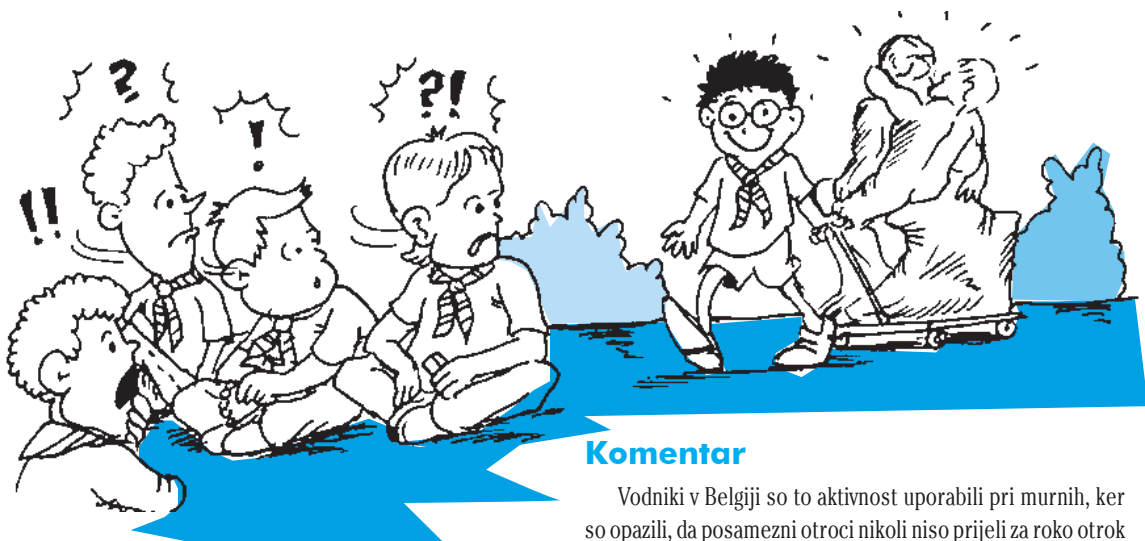
Veja: MČ, GG, PP, RR

Čas: 15 do 20 minut

Število: 6 do 16 udeležencev

Sredstva: po en osebni predmet vsakega člana

Vrsta: v prostoru ali na prostem

Komentar

Vodniki v Belgiji so to aktivnost uporabili pri murnih, ker so opazili, da posamezni otroci nikoli niso prijeli za roko otrok drugačne polti. Aktivnost je pomagala otrokom, da so spremenili svoje obnašanje, saj ta aktivnost omogoča vsakomur, da najde nekaj zanimivega pri drugem in v skupini vzbudi radovednost za različnosti.

Če kdo pozabi predmet doma, zaradi tega ne delajte težav. To ne spremeni ničesar, saj lahko predmet opiše, nariše ali izdelata iz plastelina. Lahko se tudi dogovorite, da predmet prinese na naslednje srečanje.

Navodila za izvajanje aktivnosti

Članom naroči, naj na naslednje srečanje vsak prinese predmet, ki mu nekaj pomeni - ker mu je bil podarjen, je iz kraja, kjer so doma starši, je redek in unikaten, ga je izdelal sam ipd.. Vsi člani se udobno posedejo v krog. Vsak opiše predmet, ki ga je prinesel, njegovo namembnost in razlog, zakaj mu je pomemben.

poklikaj se!

Voda je življenje

Čeprav je voda vir našega življenja, vse premalo pozornosti posvečamo skrbi za njeno ohranjanje.

Voda je stabilna kemijska spojina vodika in kisika, ki prekriva več kot 70 odstotkov našega planeta. Je osnovna naravna dobrina, ki je poleg zraka nujen pogoj za življenje in se v našem telesu zamenja približno vsakih pet tednov. Preskrba z zdravstveno neoporečno vodo je pravica vsakega človeka, čeprav podatki kažejo, da je prav ta pravica kršena pri velikem delu svetovne populacije.

Poraba pitne vode

V Sloveniji porabi vsak prebivalec na dan povprečno 146 litrov pitne vode. Največ pitne vode na dan v Evropi porabijo v Španiji (265 litrov), najmanj pa v Litvi (85 litrov). (Vir: Statistični urad RS)

Človek - voda

Človeško telo sestavlja približno 70 odstotkov vode. Voda kot topilo omogoča prenašanje hrane in kisika po celicah, sodeluje pri tvorbi energije, beljakovin, rdečih krvničk in je sestavni del krvi, solz, potu itd. Voda je tudi pomembno sredstvo za regulacijo telesne temperature. Pomanjkanje vode v telesu povečuje učinke stresa, zavira čiščenje telesa, povzroča motnje delovanja notranjih organov, vpliva na razpoloženje itd.

Kadar je telo dehidrirano, kri postane manj tekoča in vse tekočine se zgostijo, zato je zelo otežen prenos hrane, kisika in hormonov celic imunskega sistema po telesu. Zaradi pomanjkanja vode se spremenijo kemične reakcije in biološki procesi v telesu. Zdrav človek potrebuje tri decilitre vode na deset kilogramov svoje telesne teže vsak dan, da zagotovi normalno delovanje telesa. Vodo telo namreč posrka takoj, brez prebavljanja. Vsaka druga tekočina potrebuje prebavo, ki zahteva določen del energije. Največ vode potrebujejo možgani. Ti so najaktivnejši, kadar beremo, pišemo, načrtujemo, komuniciramo. Že za dihanje in spanje potrebujemo vodo, ker takrat poteka regeneracija telesa. Če želite, da so vaši možgani aktivni, jim ponudite vodo.

Hujšajmo z vodo

Raziskave so pokazale, da lahko vzrok za čezmerno težo najdemo tudi v nezadostnem pitju vode. Prav ta namreč najboljše uravnava naravni mehanizem žeje v telesu, ureja metabolizem in odpravlja strupe. Če zamenjamo pitje umetnih in drugih napitkov z vodo, izgubimo na teži in jo tudi brez težav ohranimo.

Boljša ko je voda, ki jo pijemo, bolj zdravo je naše življenje.

Srečanje ZTS

Spremembe za boljšo kvaliteto

Čaka nas še več dela; ki pa prinaša koristi

Strokovni svet za šport je jeseni 2008 potrdil izobraževalne programe ZTS za pridobitev strokovnih nazivov v športu. S tem so ustvarjeni pogoji za financiranje strokovnih delavcev (vodnikov, vodij in inštruktorjev) preko občin oziroma občinskih športnih zvez.

Potrditev narekuje usklajevanje sedanjih izobraževalnih programov ZTS, saj ti vsebujejo tudi izobraževanje taborniških specialnosti in športnih vsebin (podrobnosti na <http://taborniski.googlepages.com>).

Srečanje, ki ga je z namenom predstavitve novonastale situacije organizirala ZTS, je privabilo predstavnike 14 rodov in območnih organizacij. V prvem delu je bil orisana pot do potrditve (ki je trajala kar 5 let) in pomen, saj je tako tudi tabornišтво uradno postala športna dejavnost (vendar ne samo to, da ne bo pomote). V nadaljevanju so bile predstavljene novosti tako v odnosu do financierjev na lokalni ravni, kakor tudi pri organizaciji usposabljanja vodnikov, vodij in inštruktorjev.

Vprašanja udeležencev so bila vezana pretežno na postopek in pogoje potrjevanja, nov program vodniških tečajev, status obstoječih specialističnih tečajev in na različne sisteme financiranja športne dejavnosti po občinah.

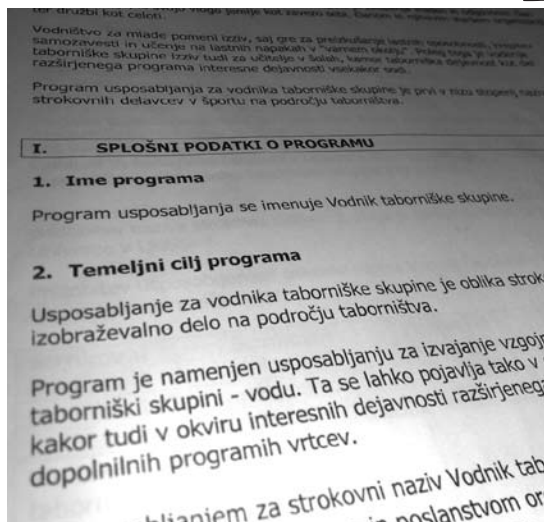
V zaključku so udeleženci izrazili podporo nadaljevanju, ki bi jo lahko strnili v nekaterih izjavah kot: »Sklep je dober argument, da gremo na občino in jih opozorimo na naš status in spremembe pri financiranju, hkrati je tudi vzvod (brca) za dvig kvalitete znanja kadrov (v smislu enotnih standardov izvedbe tečajev). In sedaj vemo, kakšni so naslednji koraki in kakšna je naša vloga pri tem. Čaka nas še več dela, ki pa prinaša tudi koristi.«

Kaj potrditev programov usposabljanja pomeni za rodove, posameznike in ZTS?

Na nivoju rodov (interesna športna vzgoja otrok in mladine) se koristi potrditve programov kažejo v sofinanciranju strokovne usposobljenosti voditeljskega kadra (vodnikov, vodij, inštruktorjev). Merila za sofinanciranje namreč predpisujejo, da so registrirani športno društvo, izvajajo redno dejavnost na področju športa in imajo pogoje za to, imajo urejeno evidenco o udeležencih programa, delujejo na območju občine in imajo po tem programu usposobljene strokovne delavce (I., II. ali III.).

Posamezniki, ki sodelujejo v programih usposabljanja lahko pridobijo naziv »Strokovni delavec v športu«. Za uspešno zaključeno usposabljanje (ki je sestavljeno iz teoretičnega in praktičnega dela ter izpita) vsak udeleženec prejme diplomu. Diploma je potrdilo o usposabljanju, ki je evidentirano v enotni bazi Direktorata za šport pri MŠŠ.

Na nivoju ZTS se koristi potrditve kažejo predvsem v neformalnem priznanju, da tabornišтво ima elemente športa, in kot možnost za sofinanciranje izvedbe izobraževalnih programov in strokovnega dela na tem področju (iz Evropskega socialnega sklada).

Volilna skupščina

Aleš Cipot

Arhiv revije Tabor

Pred skoraj dvema mesecema in pol je volilna komisija objavila razpis kandidacijskega postopka za izvolitev novih organov ZTS. Do prvega roka, 15. januarja, ni prispela nobena kandidatura. Zato je komisija rok podaljšala do 13. februarja in člane ZTS, rodove ter druge funkcionarje opozorila naj resneje pristopijo h kadrovanju.

Kaže, da opozorilo ni kaj dosti za-
leglo, kajti do danes - štiri dni do iz-
teka dodatnega roka (članek pišemo
v ponedeljek, 9. februarja) - sta na
sedež ZTS prispeli le dve kandidaturi
za članstvo v katerem od organov ZTS.
V organizaciji smo se že nekako navadili
na delovanje v zadnjem trenutku, kar
daje nekaj upanja, da se bodo kandida-
ture vendarle pojavile. Toda za resno
in načrtno delo v ZTS tako ravnanje ne
kaže na bleščečo prihodnost. Morda pa
le - pustimo se presenetiti.

Mitja Lamut, starešina ZTS

Volitve so pred nami, a žal za vodstvo ni dovolj predlaganih oziroma kvalitetnih kandidatov. Zato se marsikdo sprašuje, kaj je v tem trenutku narobe z našo organizacijo, saj so volitve republiških taborniških organov vsekakor eden najpomembnejših izrazov taborniške demokracije. Vendar je takšen razplet, ki mora sedaj zaposliti vse odgovorne tabornike v naši organizaciji, predvsem odraz neutemeljenih, včasih pa tudi utemeljenih, kritik sedanjega vodstva, združenih z velikimi pričakovanji novih obrazov in novih programov, kar pa

je očitno odvzelo pogum morebitnim kandidatom. Tudi iz sredin, ki so bile v zadnjem obdobju najbolj kritične, ni predlaganih kandidatov, kar kaže na premajhno odgovornost do skupne organizacije.

Pojavlja se apatičnost, ko člani niso navdušeni, da bi sami opravljali posle upravljanja in jih prepuščajo aktivni manjšini, kar pa ni značilno samo za taborniško organizacijo, ampak za vse društvene in podobne dejavnosti. Toda zakaj bi se kot dolgoletni organizatorji kljub mladosti izogibali prevzema odgovornejših funkcij? To bi slovenskemu taborništvu zagotovo le dalo nov zagon.

Menim, da sta bila dva starešinska mandata zame dovolj, zato ne nameram kandidirati, kar sem že večkrat napovedal. Potrebne so sveže ideje, zgled ostalim organizacijskim enotam, pretrganje občutka članov, da gre za »oblastvene« težnje. Zavzamem pa se za to, da mora sedanje vodstvo, ki (z menoj vred) večinoma ne bo kandidiralo ponovno, kvalitetno prispevati h kadrovanju novih članov. Včasih je v naših vrstah veljalo lepo pravilo, da mora vsak taborniški vodja vzgajati svojega naslednika.

Torej le pogumno predlagajte svoje člane, ki so pripravljeni pomagati naši organizaciji. Prepričan sem, da bomo skupaj izbrali najboljše. Srečno!

Tanja Cirkvenčič, RST Domžale

Situacija, v kateri smo se znašli, res ni najbolj rožnata, toda verjamem, da jo bomo preseglji. Morda bomo morali v to vložiti še nekaj truda in časa, vendar pa sem prepričana, da se bodo stvari kmalu uredile.

Mislím, da so razlogi za to, da kandidatov za vodstvo organizacije še ni, različni. Poleg osebnih razlogov, kot je pomanjkanje časa in drugih prioritet, verjetno ljudje v vodenju organizacije ne vidijo izziva, ki bi se ga lotili z veseljem in zanosom. Težko je najti junake, ki bi sprejeli funkcijo in obenem zaupali, da bomo tokrat pustili pretekla nesoglasja ob strani ter novemu vodstvu konstruktivno in na primeren način pomagali, da bodo lahko vodili organizacijo. V dani situaciji tako nihče ne ve, kaj lahko pričakuje, zato se kandidiranje zdi skok v neznano. V tem pogledu bi moralo biti sedanje vodstvo bolj aktivno in vzgojiti ljudi, ki bi bili primerni kandidati za njihove naslednike. Ko se bo našla ekipa zanesenjakov, ki bodo vsaj približno vedeli, da bi skupaj in s podporo zaledja lahko dobro sodelovali pri vodenju organizacije, bo odločitev za kandidacijo lažja. Mladi, ki bi v naše vodstvo prinesli nekaj svežine in več razumevanja za dogajanje v rodovih, pa se bodo opogumili, če jim bomo pokazali, da bomo vsi skupaj zgradili most nad prepadom med vodstvom zveze in rodovi ter da je vodenje zveze lahko tudi prijetna in hvaležna naloga.

Matjaž Jesenšek, načelnik KVIDO (Komisija za vzgojo in izobraževanje ter delo z odraslimi v ZTS)

Fikcija ali resničnost?

Osebnó me je zelo presenetil skop, oziroma ničeln odziv kandidatov za prevzem funkcij v Izvršnem odboru ZTS. Predvsem negativno, ker se je že več kot dve leti potihoma ali naglas govorilo o zamenjavi in o tem, da je za nov in svež začetek pripravljena celotna ekipa, samo tiste "nesposobne kretene" je treba odžagati.

Zakaj taka slika, da nimamo kandidatov? Osebnó mislim, da je trenutno okolje v organizaciji zelo polarno nastrojeno. Če nisi naš, si pa njihov. Nekako me situacija spominja na Bushevo Ameriko. In to se je zadnje leto zelo naglas govorilo, poudarjalo iz vrst, ki so ponujale rešitev za celotno dogajanje (se še spomnite obstrukcije zadnje skupščine). In tako se mi zdi, da so ostali mirno predali štafeto, ki pa jo seveda nima kdo pobrati. Lažje se je igrati kritikantstvo in na ves glas vpiti iz druge ali pa celo tretje vrste, kot pa stopiti na oder in pokazati, kaj znaš. Osebnó sem prepričan, da imamo dovolj sposobnih ljudi, da peljejo organizacijo naprej, ampak trenutno okolje v organizaciji tem ljudem ne daje nikakršnega motiva, da bi organizacijo dejansko odpeljali s trenutne pat pozicije. Mislim, da je čas, da ženske prevzamejo vodilne funkcije in s svojim šarmom in prefinjenim šestim čutom organizacijo navdihnejo in popeljejo v lepši jutri.

Vesna Istenič, načelnica RS Logatec

Zdi se mi, da smo taborniki trenutno razdeljeni na dva tabora. V prvem so vsi, ki se jim zdi delo sedanjega IO-ja zgledno, v drugem pa tisti, ki nanje gledajo z rezervo in smo mnenja, da bi lahko storili veliko več. V vsakem primeru so napake iz preteklosti pripeljale do velikega razkola med nami in sedaj ne najdemo skupne poti, po kateri bi lahko ZTS popeljali v prihodnost in ji v javnosti dali težo, ki bi si jo zaslužila. Bistven problem je seveda pomanjkanje kandidatov, kar pa ni presenetljivo. Tokrat se učimo na napakah predhodnikov, ki so nam pokazale, kako lahko je s prstom pokazati na človeka in reci, da v preteklosti ni storil dovolj. Kdo pa si želi tega? Verjetno bi res lahko naredili več - tako programsko kot tudi za promocijo zveze - vendar pa moramo na problem razvoja organizacije pogledati tudi z druge strani. Kako oni gledajo na svoje delo? So imeli dovolj podpore v rodovih? So se v svojem mandatu maksimalno potrudili? Če se niso - zakaj ne?

Vsekakor nas je veliko, ki si želimo delati v organizaciji in tudi z nasmeškom gledamo v prihodnost, ko pričakujemo svetlejšje čase. In vendar tudi med nami, ki smo se v preteklem letu redno sestajali in iskali rešitve ter pisali smernice za delo vnaprej, ni kandidatov za najvišje funkcije. Morda smo prišli tako daleč, da od človeka pričakujemo preveč. Organizacija je v krizi in sedaj skupaj čakamo na prihod Mesije, ki nas bo popeljal v prihodnost. (Žal) nismo skavti in v Mesijo ne verjamemo vsi, zato bo naša dolžnost, da prihodnost organizacije vzamemo v svoje roke. Prišli smo do točke, ko smo popolnoma razdeljeni in pomanjkanje kandidatov kaže prav to razdrobljenost. Bojim se, da na naslednjih volitvah nihče ne bo imel popolne podpore, zato je težko zbrati pogum za kandidacijo, pa čeprav je to visoka funkcija, ki bi jo moral tabornik opravljati s ponosom in ne s sklonjeno glavo in strahom, od kod bo priletela naslednja obtožba, da je njegovo delo slabo, nično.

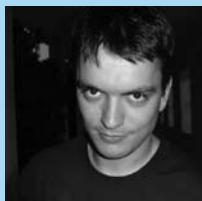
Aleš Skalič, načelnik za odnose ZTS z javnostmi

Letošnje volitve v organe ZTS kažejo prve rezultate kulture negativizma v naši organizaciji, o čemer sem že govoril. Žal je tako, da je vedno lažje rušiti, kot graditi. Moder rek - običajno sem ga slišal od starešine pomurskih tabornikov - ki pa velja tudi ob teh volitvah.

Verjamem pa, da je v organizaciji vseeno dovolj modrosti in trdnosti, da bomo premagali tudi ta izziv. Upam, da se bomo iz tega tudi kaj naučili. Mislim, da bo naslednji mandat moral biti usmerjen v povezovanje organizacije. Ali je to končno tista 'velika zgodba', okoli katere se organizacija lahko poenoti in spet stopi skupaj, pa bo pokazal čas.

Sam sem pripravljen še kaj narediti v taborniški organizaciji. Na kakšni ravni in na kateri funkciji lahko to storim najustrezneje, pa ne more in ne sme biti samo razmislek trenutka. Včasih si je treba vzeti malo več časa za razmislek, se tudi s kom pogovoriti.

Nekaj je zgodb, projektov, ki bi jih rad zaključil v organizaciji, ker so prišli nekje do pol poti. Ali je treba, da za to prevzamem tudi odgovornost funkcije, ne vem. Lahko da. Na drugi strani pa opazam, da so ta tri leta preteklega mandata pustila posledice, kjer sem jih najmanj želel - na odnosih s taborniškimi prijatelji v Pomurju. Je pa nekaj teh zgodb povezanih tudi s Pomurjem.

Miha Maček, član IO MZT Ljubljana

V preteklosti so se znotraj ZTS oblikovale tri skupine ljudi - dve, ki trdno stojata vsaka na svojem bregu, in tretja, ki je nekje vmes in ne kaže nobenega interesa, da bi se resneje zanimala za dogajanje na nacionalni ravni.

Prva skupina, ki jo sestavlja aktualno (in deloma tudi prejšnje) vodstvo organizacije s pomočjo dela pisarne ZTS, pravi, da se v organizaciji cedita med in mleko. Druga skupina pa trdi, da se v organizaciji v najboljšem primeru pretaka samo voda, za katero pa velja, da še za v čevelj ni dobra. Na žalost se je ravno ta skupina v zadnjem času izjemno povečala, saj se vse več ljudi zaveda, da ZTS ne deluje tako, kot bi morala.

Nov izvršni odbor ZTS (IO ZTS) bi moral v želji po boljšem delovanju spremeniti način vodenja, postaviti drugačno komunikacijsko strategijo in začeti poslušati ljudi. Le tako se bo lahko povrnilo zaupanje v krovno organizacijo. Vsemu temu bi lahko rekli tudi sanacija, za katero pa vemo, da ponavadi vzame več časa, kot če bi vse delovalo normalno. In ravno to je največji strah ljudi, da ne kandidirajo v IO ZTS - bojijo se, da bi jim sodelovanje vzelo bistveno več časa, kot ga imajo na voljo.

Pri celotni zadevi niti ni najbolj pomembno, kaj pravita strani, ki sta bolj ali manj vedno vsaka na svojem bregu. Najpomembneje je, kaj bodo naredili tisti, ki so do sedaj mirno uživali v čolnu na sredi reke in se niso menili za okolico. Šele ko bodo začeli postavljati vprašanja in bodo zahtevali tudi konkretne odgovore, se bodo zadeve lahko premaknile na bolje. Pri odločanju, na katerem bregu bodo pristali, se bodo morali namesto "Kateri breg nam je na prvi pogled bolj všeč?" vprašati "Na katerem bregu dobimo tisto, kar potrebujemo?"

Emil Mumel, svetovalec načelnika ZTS

Res se bliža skupščina in z njo tudi volitve v organe ZTS. Glede na to, da je volilna komisija podaljšala rok za oddajo kandidatur, očitno ni dovolj prijavljenih kandidatov.

Ne vem, ali se vodstva enot in območij ne zavedajo resnosti in nujnosti pri izbiri kandidatov za svoje vodstvo. Ali pa kandidati, ki bi to lahko dobro opravili, niso pripravljene kaj več storiti za svojo organizacijo. Nastala je nakakšna praznina. V veliki meri znamo kritizirati in se pogovarjati, kaj ja bilo narobe narejeno oziroma slabo ali pa sploh ni bilo, sami pa za izboljšavo tega ne naredimo prav nič. Takšno stanje je zelo problematično in alarmantno.

Treba je kaj narediti za za naš boljši jutri in za našo organizacijo.

V preteklih obdobjih sem se že ukvarjal z delom v Izvršnem odboru (IO) ZTS. Tudi v tem obdobju me je načelnik povabil k sodelovanju in sem pristal. Kljub temu da na zadnji skupščini kandidatura za izvolitev načelnika za program ni bila potrjena, sem pomagal v IO kot svetovalec načelnika za področje programa.

Glede na trenutno situacijo, tik pred volitvami, pa razmišljam o kandidaturi za katero od funkcij v vodstvu ZTS. Mislim, da je treba nadaljevati z delom, ki je bilo v zadnjem mandatu dobro zastavljeno in izpeljano, in da so rezultati vidni. Zato sem pripravljen še kaj narediti pri vodenju ZTS. Potrebni so še pogovori in posvetovanja, ki bodo prinesla rezultate in prave usmeritve za kandidacijo in prihajajoče volitve.

Tomaž Strajnar - Blondi, načelnik ZTS

V gradivu za zadnjo skupščino je bilo omenjeno, da bo v letošnjem letu treba poiskati novega načelnika ZTS, na željo starešine MZT, pa sem to povedal tudi za govorniškimi odrom. Odločitev o le dveh mandatih je bila pri meni sprejeta že pred skupščino leta 2006. Dva mandata sta povsem dovolj na takšni funkciji. Dela ni malo, včasih ga opravljaš tudi med službenim časom, pa še ljudje spoznajo vse dobre in slabe lastnosti in to začnejo izkoriščati. Vsekakor je po šestih letih potrebna sprememba.

Aristotel je zapisal, da je vsak sam edina stvar v veselju, ki jo lahko spremeniš. Zato ne morem razumeti tistih, ki iščejo ljudi, da bodo uresničevali njihove želje. Treba je prevzeti odgovornost in delati na tem, da se bo kaj spremenilo. Samo čakati in kritizirati vse po vrsti, pa je neproduktivno in je pripeljalo do situacije, v kakršni smo danes. Organizacija ni materija, ki se lahko spremeni sama po sebi. Organizacija je oblika delovanja članov in samo taisti posamezniki lahko spremenijo organizacijo in nihče drug.

Pa večina na lokalnem nivoju deluje dobro in prispevajo k razvoju taborništva v Sloveniji, tudi tisti, ki stalno izražajo kritiko. Težava je le v razmišljanju, da bo "zveza" rešila vse probleme. Pa žal ne gre. Ko si v dolini, lahko opazuješ posamezna drevesa, ko pa si na gori, vidiš gozd. In skrbeti za drevo ni enako, kot skrbeti za gozd. In če še malo ostanem v gozdu. Gozd potrebuje za svoj obstoj mladje. Žal starejši s svojimi dejanji in obnašanjem ne prispevamo, da bi mladje olesnelo in se razvilo v drevje. Drevo, ki bo v prihodnosti gradilo gozd.

ZADRUGA

Od rodov

Vikend na Nanosu

V vasi Nanos je med 23. in 25. januarjem 2009 potekal vodniški seminar Mestne zveze tabornikov Ljubljana. Vsi udeleženci smo se skupaj z višjimi silami, ki so skrbele za našo motivacijo, zabavali in polnili želodčke, z zanosom smo odkrivali vse modrosti vodniškega dela, kot so čim bolj uspešno motiviranje članov, trenutno najbolj atraktivne in aktualne igrice na MČ in GG področju, nasveti, kako kaznovati nekoliko bolj neznosne člane, manjkalo pa ni niti idej za sestavljanje strateških iger, zelo koristnih za sproščanje domišljije. Seveda pa se je vzporedno izvajal tudi zabavni program, s katerim je vodstvo še dodatno poskrbelo za našo motiviranost: svetovno prvenstvo v nogometu, igranje vsem priljubljenega mladega posiljevalca na snegu, njam njam kosa in večerje, kviz, v katerem smo zadnji večer ponovili vse naše znanje o temah, kot so Slovenija, kulinarika, erotika, vse aktualno in popularno, nepogrešljivi fejsbuk (MZT skupina ima 144 članov). Vikend je definitivno koristno osvežil in dopolnil naše znanje o vsem mogočem.

Urška Savič

Mjeda Ved

Kolumni

Boris Mrak

Dez-orientacija Sprenevedanja

Na prošnjo taborniškega kolega tokratna kolumna obravnava orientacijo. Orientacija zavzema velik sklop taborniškega znanja, ki postaja vedno bolj popularno prav zaradi truda, vloženega v številna tekmovanja. Definitivno podpiram takšno vrsto motivacije, saj se je izkazalo, da taborniki dosti bolje osvojijo osnove (in tudi zahtevnejša znanja) orientacije skozi tekmovalnost. Te večšine bi znale drugače kaj hitro postati le monotono risanje krokijev, skic, reliefov terena itd., razen za najbolj zagnane.

Že obvladanje osnovne orientacije prinese taborniku marsikatero vrlino. Ob strani pustimo dejstvo, da se na tak način pač ne izgubljaš več sredi gozdov in da na tekmovalju zaradi napačnega branja karte ne padeš z vrha 100-metrskega kamnoloma (ja, ne bi bilo prvič). Orientacija je ... delikatna zadeva. Zahteva preciznost, pretanjen občutek, seveda »faktografsko« znanje, ampak tudi razvit smisel za razdalje in prostor. To, da skice lepše in bolj pristno izgledajo, če so lepo pobarvane z barvicami, je dejstvo. Tako da tudi nekoliko umetniškega smisla ni odveč.

Tekmovanja so mi tudi noro všeč. Tabornike iz vseh zakotnih in manj zakotnih krajev združujejo, pošiljajo jih na nove zakotne in manj zakotne kraje, ki jih prej morda niso poznali in predvsem podžigajo željo po dobri uvrstitvi. Za to pa je potrebna kondicija in, absolutno, obvladanje orientacije. Kaj bi si želeli boljšega?

Da preskočim hvalo orientacije kot znanja in njene praktične uporabe, naj raje povem, da si medve nisva ravno na »ti«. V družini teče namreč izredno močan, a zgrešen občutek za orientacijo, ki se je vsaj delno manifestiral tudi pri meni. Očitno je šel po ženski strani družine, saj moja mami, potem ko vstopi v katerokoli izmed trgovin v Europarku, kjer je bila že milijonkrat, ne ve več, iz katere smeri je prišla. Ko spet stopi ven iz dotične trgovine, prav gotovo vsakič zavije točno v tisto smer, iz katere je prišla, čeprav je namenjena v obratno smer, živo prepričana, da hodi popolnoma prav. Druga prigoda? Pred nekaj leti so starejši taborniki za nas organizirali orientacijo po okolici mariborskega mestnega parka. Naša skupina, išoč KT xx, prepričana, da je v zadnji uri prehodila nič več kot območje polmera največ pol kilometra, se je znašla izven karte, ki jo je imela s seboj, in kar lepo število kilometrov stran od picerije, kjer je bil cilj. Naši prijatelji so tačas raje kar pojedli svoje pice in nas še vedno vneto čakali, dokler nismo prispeli in oznanili, da so nas nezemljani ugrabili in prestavili na neznano ozemlje.

Vzemite na znanje: Če ne obvladaš orientacije, ostaneš lačen ali pa kupuješ vedno v istih trgovinah.

Gledam, poslušam in se čudim, kako zelo se je spremenila naša organizacija. Očitno je tudi v taborniške vrste pljusnila kriza - kriza moralnih vrednot. Kako tudi ne bi, saj smo vpeti v okolje, kjer je ta kriza še kako prisotna.

Prav neverjetno je, da so se v zadnjem času oglašali številni kritiki, ki se nikakor niso strinjali ne s programom in ne z delom članov sedanjega Izvršnega odbora ZTS. Pričakovali bi, ali vsaj jaz sem pričakoval, da se bo na razpis za volitve v organe ZTS javilo veliko prostovoljcev iz vrst kritikov, ki so v preteklosti imeli toliko za povedati čez razmere in dogajanja v organizaciji. A glej ga zlomka, na odprt razpis za vložitve kandidatur za volitve novih organov ZTS se tako rekoč ni prijavil nihče. Do roka, to je do sredine januarja 2009, sta prispeli le dve kandidaturi. V takem položaju je bila komisija seveda primorana podaljšati rok do sredine februarja. Saj ne, da bi bil proti kritičnim pogledom na tekoče delo in program, kje pa, v demokratični sredini je to še kako zaželeno, ampak kritizilstvo je pa povsem nekaj drugega. Očitno imamo v naših vrstah veliko članov, ki ob vsaki priložnosti povedo marsikatero pikro na račun trenutne vodilne skupine (katerekoli, sploh ni pomembno - nekateri so pač vedno negativno nastrojeni do vsega, kar ni zraslo na njihovem zelniku), ko pa pride čas, da bi sami pokazali kaj več pripravljenosti za uresničitev predlaganih sprememb, ki so jih sami predlagali, pa kar "zmrznejo", se potuhnejo. Ne želijo se izpostavljati in se do naslednjega srečanja enostavno skrijejo v okolje svojih rodov in področij. Dragi moji sočlani, s takim pristopom in odnosom do te naše organizacije, ki je samo naša, seveda ne bomo prišli daleč. Še huje, na tak način se bo organizacija počasi poslovila in odšla v zgodovino. Prav žalostno je, da v naših vrstah ni pripravljenosti članstva, da bi se organizacija razvijala naprej (vsaj kar se tiče organov na nivoju ZTS, pa naj gre za IO, komisije ali pa naše Skavtske fundacije). Prelaganje odgovornosti za delo v organizaciji, spremembe in prilagajanje razmeram v okolju, v katerem delujemo, na druge, je sprenevedanje vseh kritikerjev, takšnih in drugačnih. Ali to morda pomeni, da se nekateri bojijo soočiti z odgovornostjo dela, odločanja in morebitnimi kritikami? ZTS je mladinska organizacija in večino zadolžitve v organizaciji bi morali odgovorno prevzemati mladi in s tem uresničevati svoje poslanstvo ter poslanstvo taborniške organizacije. Starejši lahko pomagamo in želimo pomagati tam, kjer je premalo samo mladostna zagnanost, ampak je potrebna tudi življenjska izkušnost in dolgoletna praksa.

Torej dragi taborniki, v mesecu marcu je volilna konferenca ZTS in pred nami (predvsem pred mladimi člani - po letih in ne po srcu) je priložnost in izziv, da ZTS naredimo tako, ki bo mladim pisana na kožo, bo konkurenčna in kvalitetna v vseh pogledih ter bo mladim še naprej nudila obilo prijetnih doživetij in enkratno mladostno življenjsko izkušnjo, ki jim bo vse življenje ostala v lepem spominu.

Ljubljana/Domžale, 3. 2. 2009

Iz malhe strica volka

Vsi trije dobri možje konec lanskega leta niso našli poti mimo našega volčjega brloga. Zgubili so se, zanesljivo jim je zmrznil kompas, ko je bilo tako presneto mrzlo. In zopet smo ostali praznih peharjev, kot že vrsto let zapored. Prišežem, da jim v prihodnje ne bomo več pisarili in risarili s tako vneto in moledovali po darilih ...

Je pa v našem volčjem brlogu letos prav toplo vse od novega leta sem. Čeprav so nam ruski volčji bratje zaprli plinske pipe, pri nas tega ni čutiti, pa še naš kožuh se je v teh hladnih dneh prav dobro popravil. Počasi pa začnemo kuriti peč, iz katere naj bi se sredi prihodnjega marca pokadil bel dim in oznanil vsej svetovni volčji drhali, da smo si izbrali novo modro vodstvo naše zelene drhali. A glej za zlomka, vse kaže, da ne bo kaj dati na plamen in da z dimom ne bo nič. Do danes, ko vam to pišem, ni prišlo kandidatur niti toliko, da bi lahko podkurili peč. Res je, da so rok za oddajo papirjev v glavnem volčjem brlogu na Parmovi, kot je to že običajno pred našimi volitvami, podaljšali in da je torej do roka po novem za prijavo najboljših, najplemenitejših, najpogumnejših, najbolj krvoločnih, najbolj spretnih, preprosto najboljših, še kašen dan ali dva. Pa nam bo res uspelo do takrat zbrati vse tanarboljše volčje brate in sestre, da nam bo v prihodnje šlo na boljše?!

Res pa je, da se stvari premikajo in da je že čutiti volilno mrzlico. Po koluarjih glavnega mesta že kroži spisek novega vodstva iz njihovega in sosednjih volčjih brlogov. Bravo, bravo, pa so rekli in se bali, da ne znajo zavihati rokavov in naložiti drv na grmado staremu vodstvu. Slišim, da so tudi v drugih volčjih brlogih nemirni in da pripravljajo svoje kandidate. Še posebno aktivni so v novomeških, pa pomurskih in šaleško-koroških gozdovih. Tam naša volčja zalega že nabira drva za pomladno grmado. In prav je tako, sedaj je čas za Puntarsko. Le vkup, le vkup uboga gmajna ...

Pa do prihodnjic nasvidenje!

Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo: Aleš Čigon (ales.cigon@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Gmeč (etra.gmech@gmail.com) - urednica sklopa Igor, Lea Repič (learepich@gmail.com) - urednica sklopa Dugodivščina, **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bižjak (bi@rutka.net), **Novinarji in sodelavci:** Jura Auscec (jura.auscec@gmail.com), Barbara Bažnik (barbara.baznik@rutka.net), Jaka Blev (jaka.blev@tele-skle.net), Matevž Bratavc (matevzbratavc@gmail.com), Borut Čerkvenič (borut.cerkvenic@gest.arnes.si), Monika Gostič (monika.gostic@gmail.com), Klemen Kenda (kubi@rutka.net), Matjaž Kerman (kaskopivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Nina Kusar (nina_kisar@hotmail.com), Nina Medved (nina.medved@gest.arnes.si), Frane Marele (frane.marele@gest.arnes.si), Boris Mirak (boris.mirak@rnvas.si), Tadej Pungelj (pugy@rutka.net), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tadeja Rome (whatshername.nessy@gmail.com), Tomaz Smigajda (tsmigajda@gmail.com), Aleš Skalič (ales.skalic@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com) in Neža Zajc (neza.zajc@gmail.com). **Lektoriranje:** Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net).

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org, www.zts.org. Cena posameznega izvida je 2,09 € letna naročnina je 20,80 € za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisane opovedi do 31. januarja za tekoče leto. Revija zbira vsak petek v mesecu. DVD je vračunan v ceno. Graficna priprava in tisk: Tidesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Foto: Aljoša Bizjak

				SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	AFRODITIN LJUBLJENEC V GRŠKI MITOLOGIJI	SIPINA, MELIŠČE, DROBEN PESEK	RIMSKI PESNIK	OBROK, DELEŽ ODPLAČILA POSOJILA	TABOR	ANGLEŠKO SVETLO PIVO	KEMIJSKI SIMBOL ZA LITIJ	ORGANSKA SKUPINA S KARBONILNO SKUPINO V MOLEKULI	TROPSKA PAPIGA S PISANIM REPOM		
				RIMSKI BOG LJUBEZNI					SINJSKA VITEŠKA IGRA						
				DEKLICA (ZASTAR.)					MESTO V BELGIJI OB REKI NETE						
				NASAD OB HIŠI					VEZ GLAVE IN TRUPA						
										TANTAL					
										OGRSKI KRALJ MATIJA					
TABOR	IVER, TRŠČICA	SLAB PESNIK	18. IN 15. ČRKA		DARILO				PROSTOR ZA ZBOR V CERKVI						
			JEZERO NA FINSKEM		VODNI VRTINEC				ZNAMKA ČEŠ, KAMIONOV						
UMETNO DOBLJEN IZOTOP VODIKA						FILM ROBERTA ALTMANA	BESEDE BREZ NAGLASA								
							KRAJ NA JAP. OTOKU KJUŠU								
JAPONSKI DROBIŽ				ČLOVEK, KI ŽIVI SAM							DALMATINSKO ŽENSKO IME (ANA)	VZDEVEK RADKA POLIČA			
				POGOSTA VPRAŠALNICA											
NEKDANJA JUgosLOVANSKA ROCK SKUPINA					ITALIJANSKA RTV				MATERIJA, SNOV						
					NATRIJ				ANTON VRATUŠA						
HRVAŠKI PEVEC GORAN						STAR PREDMET, ANTIKVA									
						SREDNJE VELIK KUNEC, KI SE GOJI ZARADI KRZNA									

Iz taborniške pesmarice

Scarborough fair

Irska

Klemen Kenda
Jaka Bevč - Šeki

a G a
Are you going to Scarborough Fair?
C a C D a
Parsley, sage, rosemary and thyme.
C G/H a G
Remember me to one who lives there ...
a G a
She was once a true love of mine.

a G a
Tell her to reap it with a sickle of leather
C a C D a
Parsley, sage, rosemary and thyme.
C G/H a G
And gather it all in a bunch of heather,
a G a
then she'll be a true love of mine.

a G a
Tell her to make me a cambric shirt.
C a C D a
Parsley, sage, rosemary and thyme.
C G/H a G
Without no seams nor needle work,
a G a
then she'll be a true love of mine.

a G a
Are you going to Scarborough Fair ...

a G a
Tell her to find me an acre of land.
C a C D a
Parsley, sage, rosemary and thyme.
C G/H a G
Between the salt water and the sea strands,
a G a
then she'll be a true love of mine.

Koledar spomladanskih taborniških akcij

Tadeja Rome

Foto: Mjedved

6.-7. 3. 2009

ZOT - Zimsko Orientacijsko Tekmovanje, XI. SNOUB

V Framu pri Mariboru, na OŠ Fram. Spet se boste lahko na štajerski način pomerili v orientaciji, topografsko-taborniškem znanju, risanju sice, signalizaciji, metanju kepe v cilj in testu splošne razgledanosti. Primerno za GG, PP in grče.

Več informacij na <http://zot.rutka.net/main.php>.

13.-15. 3. 2009

Seminar "Tehničnih znanj", MZT

Seminar, na katerem se bo obnovilo marsikatero tehnično znanje.

Več informacij še sledi.

21. 3. 2009

GG RACE, MZT

Krajše orientacijsko tekmovanje, namenjeno vsem GG-jem. Tekmovanje poteka v treh kategorijah: GG1, GG2 in netekmovalna kategorija z vodnikom (netekmovalne ekipe se na progi učijo različnih orientacijskih veščin). Sodelujejo lahko tudi "neljubljanski" rodovi.

Več informacij še sledi.

Foto: Samo Vodopivec

27.-28. 3. 2009

Drugo srečanje odprave ZTS na Roverway 2009

Več informacij na roverway.rutka.net.

NOT

28.-29. 3. 2009

32. NOT - Nočno orientacijsko tekmovanje, RMT

Vokolici Ljubljane, na eni izmed tamkajšnjih osnovnih šol. 4- ali 5-članske ekipe tekmujejo v topotestih, vrisovanju, testu prve pomoči, signalizaciji Morsejeve abecede, prehodu minskega polja in v hitrostni etapi. Namenjeno vsem popotnicam, popotnikom, grčicam, grčam (ločene ekipe) in koreninam (mešane ekipe).

Več informacij na <http://not.rutka.net>, kontakt: jan295@gmail.com.

Foto: SiNi

3.-5. 4. 2009

Ekскурzija v Kandersteg

Več informacij še sledi.

4.-5. 4. 2009

GOTIK - Grozljivo Orientacijsko Tekmovanje In Kričanje, RDV

Kot že samo ime pove, strašljivo nočno orientacijsko tekmovanje, kjer je poleg znanja orientacije pomembno še marsikaj. Za vse GG+.

Več informacij še sledi, tudi na <http://gotik.rutka.net/>.

18. 4. 2009

Foto: Blaž Verbič

V mestu in naravi skačemo po travi - 13. Taborniški festival, MZT

Taborniški festival je festival, ko praznujemo dan tabornikov in narave (22. 4.), kjer je mnogo različnih zabavnih delavnic, ki so primerne za MČ in GG. Taborniški festival je čas, ko se v Ljubljani ponovno sreča veliko tabornikov iz vse Slovenije. Potekal bo v parku Tivoli, med 10. in 14. uro.

Več informacij še sledi, kontakt: ana.britovsek@gmail.com, klemen.martinis@gmail.com.

Maj 2009

TAKT - Taborniško košarkarsko tekmovanje

Maja v Kranju.

RSŽ-ml, Kranj

4. 4. 2009

Škalska Liga, Ka Te Briga 2009, RJZ, Četa Diviji volk - Škale

Zabavno taborniško tekmovanje, primerno za GG (mlajši, starejši), PP in grče. Tako kot lani bomo zbirali odpadni papir, denarni izkupiček bo šel v dobrodelne namene. Ekipa, ki bo prinesla največ odpadnega materiala, bo tudi letos nagrajena. Tekmovanje bo potekalo v Škalah pri Velenju.

Namig letošnje teme tekmovanja: Odrasla lahko zraste do šest metrov višine in tehta dve toni. Je tudi hitra, saj lahko doseže hitrost do 50 kilometrov na uro.

Več informacij in nagradna igra na <http://skalska.rutka.net>.

Foto: SiNi

DOTIK

SiNi

Čas za ljubezen

**Ob tebi moj svet telenovela se zdi,
glasovi razuma se prešumijo,
metuljčki v trebuhu se spet prebudijo,
življenje se brž mi na glavo postavi.
Postanem močan kot vsi superheroji,
poletel bi v zrak, se bojeval z velikani ...
Očarljiv sem kot zvezde na TV ekranih.
V bistvu levjesrčen bedaček kot še nikoli ...
Sploh ni pomembno, kako smešno to izgleda,
pomembna je sreča, ki vse to spremlja.
Kaj ni lepo, ko te ljubezen prevzame?**

Faca vod Ognjene puščice. Foto: arhiv RS

**Jezni starešina
Bičkovcev.
Foto: Marjan**

zadnja plat
Pošlji fotografijo na
zadnjaplatt@gmail.com

**Na Glasu Jelovice si lahko
sredi gozda srečal tudi zelo
redko vrsto gozdnega zajca.
Foto: SiNi**

**Tako Bičkovci bruhajo ogenj.
Foto: Živa**

**Kljub lahki progi je na Glasu
Jelovice za nekatere le bilo
utrudljivo. Foto: Domen Šverko**

Na Voglu je ta čas 20 km urejenih prog in kar 350 cm snega.

V Bohinju velja $2+1=1$. Ena karta za dve smučišči in vodni park v Bohinju.

Ali še vedno ne veste, kam na zimovanje ali na rodovo smučanje ob koncu tedna? Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/ 490 888 in si zagotovite prostor.